

<http://www.thaigov.go.th>

(โปรดตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นทางการจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง)

วันนี้ 1 กันยายน 2569 เวลา 10.00 น. นายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ครั้งที่ 1/2569 ณ ห้องคอนเวนชันฮอลล์ ศูนย์ประชุมนานาชาติฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานซึ่งโรงงานตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดสงขลาเฉพาะในเขตท้องที่อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาหวี และอำเภอสะบ้าย้อย พ.ศ.
2. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า พ.ศ.
3. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การให้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองสงขลา พ.ศ.

เศรษฐกิจ-สังคม

4. เรื่อง รับทราบผลการศึกษาการจัดตั้งกองทุนเพื่อการส่งเสริมและฟื้นฟูผู้ประกอบการรายย่อย และอนุมัติหลักการระบบประกันภัยที่จะนำมาใช้ในการบริหารจัดการความเสียหายจากภัยพิบัติ
5. เรื่อง ยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีระบบรางของประเทศ พ.ศ. 2571 – 2575
6. เรื่อง ขอบทพจนมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2572
7. เรื่อง สรุปผลการปฏิบัติราชการของคณะรัฐมนตรีในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้
8. เรื่อง ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ (จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา นราธิวาส และปัตตานี)

ต่างประเทศ

9. เรื่อง การจัดทำหนังสือแลกเปลี่ยนเพื่อแก้ไขเอกสารข้อกำหนดขอบเขตของงาน (TOR) แนบท้ายบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการก่อสร้างและบำรุงรักษารั้วเดียวบนเส้นเขตแดนที่บ้านด่านนอก/บูจิกกาญูฮิ์
10. เรื่อง แลกเปลี่ยนความร่วมมือว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ที่มองไปข้างหน้าไทย - สิงคโปร์
11. เรื่อง การรับรองปฏิญญาระดับรัฐมนตรีว่าด้วยกำลังคนด้านสุขภาพ: ความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการสุขภาพเฉพาะทางในการประชุมคณะกรรมการองค์การอนามัยโลกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สมัยที่ 79

แต่งตั้ง

12. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)
13. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (นักบริหารสูง)
14. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
15. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (สำนักนายกรัฐมนตรี)

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานซึ่งโรงงานตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดสงขลาเฉพาะในเขตท้องที่อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาหวี และอำเภอสะบ้าย้อย พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานซึ่งโรงงานตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดสงขลาเฉพาะในเขตท้องที่อำเภอจะนะอำเภอเทพา อำเภอนาหวี และอำเภอสะบ้าย้อย พ.ศ. ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. โดยที่มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม ไม่เกินอัตราที่ายพระราชบัญญัตินี้และต่อมาได้มีกฎกระทรวงเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าวเกี่ยวกับการเก็บค่าธรรมเนียมโรงงานจำพวกที่ 2 และโรงงานจำพวกที่ 3 (โรงงานจำพวกที่ 1 ไม่จำเป็นต้องขอใบอนุญาต และสามารถดำเนินกิจการได้ทันทีโดยไม่ต้องขออนุญาต จึงไม่มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขออนุญาต) ได้แก่ กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการโรงงานและใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้ขยายโรงงาน ค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมการโอน ใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมการแจ้งกรณีได้รับยกเว้นการขยายโรงงานหรือกรณีลดหรือเพิ่มเครื่องจักรแต่ไม่เข้าข่ายขยายโรงงานหรือการเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงานหรือการก่อสร้างอาคารโรงงานเพิ่มขึ้น และกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับผู้ประกอบการโรงงานจำพวกที่ 2 และโรงงานจำพวกที่ 3 พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นการกำหนดให้ผู้ประกอบการกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 และผู้ประกอบการกิจการโรงงานจำพวกที่ 3 ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตั้งแต่วันเริ่มประกอบกิจการโรงงานตามที่ได้แจ้งไว้และต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีต่อไปทุกปีเมื่อถึงวันครบกำหนดวันเริ่มประกอบกิจการโรงงานดังกล่าวในปีถัดไป ทั้งนี้ กฎกระทรวงดังกล่าวทั้ง 2 ฉบับได้มีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2563 ประกอบกับมาตรา 3 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 บัญญัติให้ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับโรงงานจำพวกที่ 2 ที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว รัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมดังกล่าวมิได้เว้นแต่มีเหตุอันสมควรอันเกิดจากภัยธรรมชาติหรือภาวะทางเศรษฐกิจ รัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมสำหรับ อปท. ที่มีเหตุดังกล่าวก็ได้

2. ที่ผ่านมา อก. ได้ออกกฎกระทรวงยกเว้นค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดสงขลาเฉพาะในเขตท้องที่อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาหวี และอำเภอสะบ้าย้อยมาแล้ว รวม 3 ฉบับ ดังนี้

1) กฎกระทรวงยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานซึ่งโรงงานตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา พ.ศ. 2552 ซึ่งใช้บังคับระหว่างปี 2553 ถึงปี 2557

2) กฎกระทรวงยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานซึ่งโรงงานตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา พ.ศ. 2558 ซึ่งใช้บังคับระหว่างปี 2558 ถึงปี 2562

3) กฎกระทรวงยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานซึ่งโรงงานตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดสงขลาเฉพาะในเขตท้องที่อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาหวี และอำเภอสะบ้าย้อย พ.ศ. 2564 ซึ่งมีผลใช้บังคับเป็นระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่วันที่ 19 มิถุนายน 2564 ถึงวันที่ 19 มิถุนายน 2569 (สิ้นสุดบังคับใช้แล้ว)

3. ร่างกฎกระทรวงยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานซึ่งโรงงานตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดสงขลาเฉพาะในเขตท้องที่อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาหวี และอำเภอสะบ้าย้อย พ.ศ. ที่กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) เสนอ มีสาระสำคัญเป็นการยกเว้นค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานจำพวกที่ 2¹ และจำพวกที่ 3² ทุกขนาด ซึ่งมีโรงงานตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา และ

จังหวัดสงขลาเฉพาะในเขตท้องที่อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาทวี และอำเภอสะบ้าย้อย เป็นระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่วันที่ 20 มิถุนายน 2569 เป็นต้นไป³ โดยยกเว้นค่าธรรมเนียม ดังนี้

(1) ยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน⁴ ค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้ขยายโรงงาน ค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาต⁵ ค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาต⁶ และค่าธรรมเนียมการแจ้งกรณีได้รับยกเว้นการขยายโรงงานหรือกรณีลดหรือเพิ่มเครื่องจักรแต่ไม่เข้าข่ายขยายโรงงาน รวมถึงการเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงานหรือการก่อสร้างอาคารโรงงานเพิ่มขึ้น⁷ รวมทั้งค่าธรรมเนียมรายปี⁸

(2) ยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปีให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานจำพวกที่ 2 ที่โรงงานตั้งอยู่ในเขต อบท. ในพื้นที่ดังกล่าว ตามมาตรา 43 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 ซึ่งได้ถ่ายโอนภารกิจให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับโรงงานจำพวกที่ 1 และจำพวกที่ 2 ให้แก่ อบท. จึงทำให้ อบท. มีอำนาจในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวได้

4. ok. ได้จัดทำรายงานประมาณการการสูญเสียรายได้และประโยชน์ที่จะได้รับตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 แล้ว โดยคาดว่าจะการยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับผู้ประกอบการโรงงานจำพวกที่ 2 และโรงงานจำพวกที่ 3 ซึ่งใช้ข้อมูลจากฐานการบังคับใช้กฎกระทรวงยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานซึ่งโรงงานตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดสงขลาเฉพาะในเขตท้องที่อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาทวี และอำเภอสะบ้าย้อย พ.ศ. 2564 มีการใช้บังคับมาเป็นระยะเวลา 5 ปี พบว่า มีโรงงานจำพวกที่ 3 จำนวน 666 โรงงานและโรงงานจำพวกที่ 2 จำนวน 17 โรงงาน ซึ่งจะทำให้รัฐสูญเสียรายได้จากค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ประมาณ 13,282,600 บาท แต่การยกเว้นค่าธรรมเนียมดังกล่าวจะเป็นการบรรเทาภาระต้นทุนและเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานในพื้นที่ช่วยรักษาฐานการผลิตและการจ้างงานในพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนการประกอบกิจการโรงงานในท้องที่ดังกล่าว ตลอดจนป้องกันการย้ายฐานการผลิตออกนอกพื้นที่ อันจะนำไปสู่การสร้างงานสร้างรายได้ และส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ให้มีความมั่นคงและเติบโตอย่างต่อเนื่อง

¹โรงงานจำพวกที่ 2 คือ โรงงานที่มีแรงม้ารวมของเครื่องจักรไม่เกิน 75 แรงม้า และมีคนงานไม่เกิน 75 คน เช่น โรงงานผลิตน้ำตาล ไอศกรีม โรงผลิตน้ำแข็ง โดยไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบกิจการ แต่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนทำงาน เพื่อรับใบรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงาน จำพวกที่ 2 (รง.2) ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติโรงงานฯ รวมทั้งจะเสียค่าธรรมเนียมการขออนุญาต การขยาย และค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดตามกฎหมายกระทรวง

²โรงงานจำพวกที่ 3 โรงงานที่มีแรงม้ารวมของเครื่องจักรมากกว่า 75 แรงม้า และมีคนงานมากกว่า 75 คน หรือเป็นโรงงานที่มีมลภาวะ เช่น โรงงานผลิตน้ำตาล โรงงานผลิตกระดาษ โรงงานผลิตสุรา โรงกลั่นน้ำมัน โดยต้องขออนุญาตก่อนเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจึงตั้งโรงงานได้ เพื่อรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4) และก่อนประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้ง ขอบประกอบการกิจการก่อน ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติโรงงานฯ รวมทั้งจะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการ (รง.4) การขยายและค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดตามกฎหมายกระทรวง

³สำหรับระยะเวลาในการใช้บังคับร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ เป็นการให้สิทธิประโยชน์ย้อนหลังแก่ผู้ประกอบการ โดยกำหนดให้ย้อนหลังไปจนถึงวันที่กฎกระทรวงยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานซึ่งโรงงานตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดสงขลาเฉพาะในเขตท้องที่อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาทวี และอำเภอสะบ้าย้อย พ.ศ. 2564 สิ้นผลใช้บังคับแล้ว และสำหรับผู้ประกอบการที่ถึงกำหนดระยะเวลาในการชำระค่าธรรมเนียมรายปีในระหว่างที่กฎกระทรวงดังกล่าว สิ้นผลใช้บังคับ และได้ชำระค่าธรรมเนียมในประเภทต่าง ๆ ไปแล้ว เมื่อร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ประกาศราชกิจจานุเบกษาและมีผลใช้บังคับสามารถไปขอคืนค่าธรรมเนียมที่ได้ชำระไปแล้วได้ ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด หรือ ณ อบท. ที่โรงงานตั้งอยู่

⁴เช่น ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ไม่ใช้เครื่องจักร ฉบับละ 1,000 บาท และใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ใช้เครื่องจักรตั้งแต่ 50 แรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ 50 แรงม้าแต่ไม่ถึง 100 แรงม้า ฉบับละ 3,000 บาท

⁵ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ 500 บาท

⁶การโอนใบอนุญาต ฉบับละ 1,500 บาท

⁷การแจ้งกรณีได้รับยกเว้นการขยายโรงงานหรือกรณีลดหรือเพิ่มเครื่องจักรแต่ไม่เข้าข่ายขยายโรงงาน รวมถึงการเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงานหรือ การก่อสร้างอาคารโรงงานเพิ่มขึ้น ครั้งละ 1,500 บาท

^๑เช่น ค่าธรรมเนียมประกอบกิจการโรงงานที่ไม่ใช้เครื่องจักร ปิละ 300 บาท ค่าธรรมเนียมประกอบกิจการโรงงานที่ใช้เครื่องจักรตั้งแต่ 50 แรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ 50 แรงม้าแต่ไม่ถึง 100 แรงม้า ปิละ 900 บาท

2. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า พ.ศ. ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) เสนอ และให้ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ร่างกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า พ.ศ. ที่ ทส.เสนอ เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการยกเลิกกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า พ.ศ. 2558 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า โดยเพิ่มวัตถุประสงค์ในการขออนุญาตจากเดิม 10 ประการ เป็น 16 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อกิจการพลังงานทดแทน 2) เพื่อกิจการโทรคมนาคม 3) เพื่อกิจการสาธารณสุข 4) เพื่อกิจการด้านการเกษตร 5) เพื่อกิจการสวัสดิการกรมป่าไม้ และ 6) เพื่อกิจการเข้าทำประโยชน์อื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม หรือความมั่นคง เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และครอบคลุมทุกกิจกรรมที่สามารถขออนุญาต และได้กำหนดให้สามารถยื่นคำขอได้ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ เพื่อจัดระบบการขออนุญาตและการอนุญาตให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวข้องกับลักษณะพื้นที่ที่จะอนุญาต เช่น จะต้องไม่เป็นพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติกำหนดห้ามใช้ประโยชน์ไว้เฉพาะไม่เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติหรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ไม่อยู่ในเขตพื้นที่ป่าชายเลนอนุรักษ์หรือเป็นพื้นที่ป่าชุมชน (เดิมกำหนดไว้จะต้องไม่เป็นพื้นที่ป่าที่มีสภาพป่าไม้สมบูรณ์ พื้นที่ที่ควรรักษาไว้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า และพื้นที่ที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดห้ามใช้ประโยชน์ไว้เป็นการเฉพาะ) และได้เพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบสภาพป่า¹ ในส่วนของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ได้รับการผ่อนผันตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2563 มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2564 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2568 (มีคำขอจำนวนทั้งสิ้น 187,521 คำขอ ซึ่งหากได้รับการพิจารณาเร็ว ส่วนราชการผู้ขออนุญาตจะได้ใช้งบประมาณเป็นไปตามแผนและที่ได้รับจัดสรร) ที่หน่วยตรวจสอบสภาพป่าสามารถตรวจสอบสภาพป่าได้โดยการตรวจสอบข้อมูลจากเอกสารประกอบคำขอ หรือลงพื้นที่ตรวจสอบ ณ สถานที่จริง ทั้งนี้ เพื่อให้แนวปฏิบัติการขอใช้พื้นที่ในเขตป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ และในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ขออนุญาตที่มีทั้งเป็นหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน อีกทั้ง ได้เพิ่มเงื่อนไขแนบท้ายร่างกฎกระทรวงที่กำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตาม (กำหนดขึ้นใหม่) เช่น เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ขอเท่านั้น ต้องไม่กระทำการหรือละเว้นกระทำการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่สภาพป่าไม้หรือป่านอกเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต เป็นต้น รวมถึงได้ยกเลิกการจัดเก็บค่าธรรมเนียมแบบพิมพ์คำขอ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตให้เรียกเก็บ แต่ได้กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระเงินอันเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าตามอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามจำนวนพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตในวันที่มารับใบอนุญาต (เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 30 พ.ศ. 2566 ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมได้กำหนดให้ยกเลิกการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเนื่องจากไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและไม่คุ้มค่าใช้จ่ายในการเรียกเก็บ)²

2. นอกจากนี้ ร่างกฎกระทรวงในเรื่องนี้ได้มีการปรับปรุงระยะเวลาการอนุญาตสำหรับบางวัตถุประสงค์เดิมและกำหนดระยะเวลาการอนุญาตสำหรับวัตถุประสงค์ใหม่ ดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์เดิมที่มีการปรับระยะเวลาการอนุญาต³

วัตถุประสงค์	อายุเดิม	อายุใหม่
สำรวจแร่	ไม่เกิน 5 ปี	ไม่เกินอายุอาชญาบัตร
ทำเหมืองแร่	ไม่เกิน 10 ปี	ไม่เกิน 10 ปี และไม่เกินอายุประทานบัตร
ขุดหาแร่รายย่อยและการร่อนแร่	ไม่เกิน 2 ปี	ไม่เกิน 2 ปี และไม่เกินอายุประทานบัตร
ผลิตปิโตรเลียม	ไม่เกิน 10 ปี	ไม่เกิน 30 ปี และไม่เกินอายุประทานบัตร

เก็บรักษา ขนส่ง หรือกิจการอันเกี่ยวเนื่องกับการสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียม	ไม่เกิน 10 ปี	ไม่เกิน 30 ปี และไม่เกินอายุประจําพันธบัตร
อยู่อาศัยหรือประกอบอาชีพเกษตรกรรม	ไม่เกิน 10 ปี	ไม่เกิน 30 ปี
จัดเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจเชิงอนุรักษ์ (เดิมจัดเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ)	ไม่เกิน 10 ปี	ไม่เกิน 30 ปี
เพาะเลี้ยง ขยายพันธุ์สัตว์ป่า หรือสวนสัตว์	ไม่เกิน 10 ปี	ไม่เกิน 30 ปี
ศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ	ไม่เกิน 2 ปี	ตามความจําเป็นและเหมาะสมแก่กิจการ

ทั้งนี้ วัตถุประสงค์ที่ไม่มีการปรับระยะเวลาการอนุญาต ได้แก่ สร้างทางขนแร่ออกจากเขตพื้นที่ประจําพันธบัตร (ไม่เกิน 10 ปี) กิจการอันเกี่ยวเนื่องกับการทำเหมืองแร่ (ไม่เกิน 10 ปี) สำรวจปิโตรเลียมตามสัมปทาน (ไม่เกิน 9 ปี) ขุดเก็บทราย ลูกกรัง หรือดิน (ไม่เกิน 5 ปี) เพื่อการปลูกสร้างสวนป่า เดิมคือการปลูกป่าหรือทำสวนป่า (ไม่เกิน 30 ปี) สร้างศาสนสถาน (ไม่เกิน 30 ปี) ประโยชน์ในทางราชการ (ตามความจําเป็นและเหมาะสมแก่กิจการ)

2.2 วัตถุประสงค์ใหม่ตามร่างกฎกระทรวง ซึ่งเป็นการกำหนดให้ระยะเวลาการอนุญาตสอดคล้องกับลักษณะของกิจกรรมตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน แนวทางการอนุญาตในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น ระเบียบคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขออนุญาตและการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2568⁴ ยกเว้นกิจการสาธารณูปโภค ซึ่งได้กำหนดไว้เพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาที่ดินของราษฎร เช่น วางสายเคเบิล วางท่อระบายน้ำมายังที่โหนดของตนเอง โดยให้มีระยะเวลาการอนุญาตไม่เกิน 30 ปี และการจัดสวัสดิการกรมป่าไม้เพื่อรองรับภารกิจหน่วยงานของกรมป่าไม้ ในการพิจารณาระยะเวลาการอนุญาตจะพิจารณาตามความจําเป็นและเหมาะสมแก่กิจการ

วัตถุประสงค์	อายุการอนุญาต
กิจการพลังงานทดแทน	ไม่เกิน 30 ปี
กิจการโทรคมนาคม	ไม่เกิน 30 ปี
กิจการสาธารณูปโภค	ไม่เกิน 30 ปี
การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการขยะ	ไม่เกิน 30 ปี
การจัดสวัสดิการกรมป่าไม้	ตามความจําเป็นและเหมาะสมแก่กิจการ
การเข้าทำประโยชน์อื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง	ไม่เกิน 30 ปี

3. ทส. ได้ดำเนินการตามกฎกระทรวงกำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. 2565 และแนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2565 แล้ว โดยนำร่างกฎกระทรวงดังกล่าว รับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ของกรมป่าไม้ เว็บไซต์ของกองการอนุญาต และเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย ซึ่งผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 84.78 รวมทั้งได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย และได้เผยแพร่ผลการรับฟังความคิดเห็นพร้อมรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายผ่านทางเว็บไซต์ดังกล่าว

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วเห็นชอบ/ไม่ขัดข้องกับร่างกฎกระทรวงดังกล่าว โดยมีความเห็นหรือข้อสังเกตเพิ่มเติมบางประการ ได้แก่

4.1 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เห็นว่า ควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์การตรวจสอบด้านพื้นที่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยไม่ให้ครอบคลุมพื้นที่ป่าที่ได้ส่งมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมดำเนินการแล้ว

4.2 กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นว่า เนื่องจากกรณีการขุดหาแร่รายย่อยและการร่อนแร่ไม่ได้เป็นการอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับประจําพันธบัตร คำขอประจําพันธบัตรและคำขอต่ออายุประจําพันธบัตรแต่อย่างใด ซึ่งการขุดหาแร่รายย่อยต้องได้รับใบอนุญาตโดยมีอายุไม่เกิน 1 ปีนับแต่วันที่ยื่น ส่วนการร่อนแร่ต้องได้รับใบรับแจ้งการร่อนแร่และขึ้นทะเบียนผู้ร่อนแร่โดยมีอายุไม่เกิน 1 ปีนับแต่วันที่ยื่นทะเบียน

4.3 กระทรวงวัฒนธรรมเห็นว่า การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับพื้นที่ป่าที่จะอนุญาตให้ใช้เพื่อขุดหรือเก็บทราย ลูกกรัง หรือดิน ซึ่งมีใช้การทำเหมืองแร่หรือการขุดหาแร่รายย่อยและการร่อนแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันมิให้การดำเนินการดังกล่าวส่งผลกระทบต่อโบราณสถาน ดังนั้น พื้นที่ที่จะอนุญาตดังกล่าวควรไม่เป็นพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของโบราณสถานรวมถึงพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับโบราณสถาน จึงควรแก้ไขข้อความในร่างข้อ 15 เป็น “...พื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของโบราณสถาน และพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับโบราณสถานตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถานโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ...” และให้ตัดข้อความ “แหล่งโบราณคดี แหล่งประวัติศาสตร์ หรืออุทยานประวัติศาสตร์” เนื่องจากพระราชบัญญัติโบราณสถานโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้บัญญัติให้โบราณสถานหมายถึงรวมถึงแหล่งโบราณคดี แหล่งประวัติศาสตร์ และอุทยานประวัติศาสตร์แล้ว นอกจากนี้ เขตป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ ซึ่งปัจจุบันมีทั้งพื้นที่ที่มีกฎหมายกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ หรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และพื้นที่ที่ยังไม่มีกฎหมายคุ้มครองหรือรับรองโดยตรง แต่ยังมีสถานะเป็นที่ดินของรัฐ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของกรมศิลปากรในการคุ้มครองและอนุรักษ์โบราณสถาน จึงควรมีการจัดทำ บัญชีพื้นที่เขตป่าตามมติคณะรัฐมนตรีที่ยังไม่มีกฎหมายประกาศคุ้มครองหรือรับรอง และแนบท้ายเป็นส่วนหนึ่งของกฎกระทรวง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและให้ผู้ขออนุญาตสามารถตรวจสอบ พื้นที่ดังกล่าวได้ในเบื้องต้น

4.4 สำนักงาน ก.พ.ร. เห็นว่า ควรพิจารณาประเด็นการขยายระยะเวลาการอนุญาตเพื่อไม่ให้ก่อให้เกิดการดำเนินการที่ล่าช้าเกินสมควร (ร่างข้อ 29 กำหนดให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน ขยายได้ไม่เกิน 30 วัน) และให้สอดคล้องกับหลักการการยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณา ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. 2569 และปรับปรุงให้เป็นไปตามหลักการของการไม่เรียกเก็บเอกสารจากประชาชนและการใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการเท่าที่จำเป็น ตลอดจนเร่งดำเนินการปรับปรุงและเผยแพร่คู่มือสำหรับประชาชนผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงานและปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ รวมถึงเว็บไซต์ศูนย์รวมข้อมูลเพื่อติดต่อราชการ

4.5 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า คณะรัฐมนตรีสามารถอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงดังกล่าวได้

¹ การตรวจสอบสภาพป่าเป็นขั้นตอนการตรวจสอบพื้นที่เพื่อให้ได้ข้อมูลในการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบสภาพป่าเสนออธิบดีพิจารณาอนุญาต อาทิ ที่ตั้งของพื้นที่ เนื้อที่ อาณาเขตและพื้นที่ติดต่อกัน พันธุ์ไม้ที่ขึ้นอยู่ และสภาพป่าหลักเกณฑ์ที่กำหนด (ร่างข้อ 12) เช่น ไม่เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ

² ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้ผู้รับอนุญาตทำไม้หรือเก็บหาของป่า หรือผู้รับอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่าออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าให้แทน และกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่า พ.ศ. 2564 ได้กำหนดให้ผู้รับอนุญาตออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าให้แทน โดยคำนวณตามเกณฑ์วัตถุประสงค์ เช่น เพื่อการทำเหมืองแร่ ไร่ละ 1,200 บาท เพื่อสร้างศาสนสถาน ไร่ละ 200 บาท ทั้งนี้ เนื่องจากร่างกฎกระทรวงในเรื่องนี้ได้มีการเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ในการขออนุญาต ดังนั้น เมื่อร่างกฎกระทรวงมีผลใช้ทส. จะดำเนินการปรับปรุงประกาศดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้อง กับร่างกฎกระทรวงต่อไป

³ ได้รับข้อมูลจากการประสานเจ้าหน้าที่กองการอนุญาต กรมป่าไม้ ทส. ว่า การกำหนดระยะเวลาการอนุญาตตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ของร่างกฎกระทรวง จะพิจารณาให้สอดคล้องกับลักษณะของกิจกรรม แนวทางการอนุญาตในเขตป่าสงวนแห่งชาติและตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งใบอนุญาตหรือสิทธิที่เกี่ยวข้อง (อาชญาบัตร ประทานบัตร หรือสิทธิด้านปิโตรเลียม) เช่น (1) กิจกรรมปิโตรเลียม กำหนดระยะเวลาการอนุญาตให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามระเบียบคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขออนุญาตและการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2568 ซึ่งกำหนดระยะเวลาการอนุญาตคราวละไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 30 ปี และไม่เกินอายุสัมปทาน (2) เพื่อจัดเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ กำหนดระยะเวลาการอนุญาตให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งตามระเบียบดังกล่าวได้กำหนดระยะเวลาการอนุญาตคราวละไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี (3) เพื่ออยู่อาศัยหรือประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งเป็นการอนุญาตเพื่อการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ โดยระเบียบดังกล่าวได้กำหนดระยะเวลาการอนุญาตคราวละไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 30 ปี

⁴ ระเบียบดังกล่าวได้กำหนดระยะเวลาการอนุญาต เช่น กิจการพลังงานทดแทน กิจการโทรคมนาคม การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการขยะ การเข้าทำประโยชน์อื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง ให้มีกำหนดระยะเวลาการอนุญาตคราวละไม่น้อยกว่า 5 ปีแต่ไม่เกิน 30 ปี

3. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การใช้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองสงขลา พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การใช้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองสงขลา พ.ศ. ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ และให้ดำเนินการต่อไปได้ รวมทั้งให้กระทรวงมหาดไทยรับความเห็นของกระทรวงคมนาคมและกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งข้อสังเกตของกระทรวงอุตสาหกรรมไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วยตามที่กระทรวงมหาดไทย (มท.) เสนอ

สาระสำคัญของร่างประกาศ

1. มท. เสนอว่าได้รับรายงานจากกรมโยธาธิการและผังเมืองว่าเทศบาลนครสงขลาได้ดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองรวมเมืองสงขลา ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ซึ่งคณะกรรมการผังเมืองได้ประชุมครั้งที่ 5/2557 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2557 มีมติเห็นชอบเมืองรวมดังกล่าว และได้นำผังเมืองรวมไปปิดประกาศเป็นเวลา 90 วัน เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2558 ถึงวันที่ 21 กันยายน 2558 เมื่อครบกำหนดปรากฏว่ามีผู้มีส่วนได้เสียยื่นคำร้อง จำนวน 4 ฉบับ 24 ราย 5 เรื่อง และได้นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการผังเมือง ครั้งที่ 9/2559 เมื่อวันที่ 17 - 18 กันยายน 2559 เพื่อพิจารณาคำร้องของผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งมีมติให้ตามคำร้องด้านข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินจำนวน 1 เรื่อง และให้ยกคำร้อง จำนวน 4 เรื่อง

2. ต่อมาได้มีการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2562 ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ทั้งฉบับ และได้แก้ไขรูปแบบการประกาศใช้บังคับกฎหมายในส่วนของผังเมืองรวมที่กรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นผู้วางและจัดทำผังขึ้นใหม่ โดยให้ดำเนินการประกาศใช้บังคับเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทย (เดิมประกาศใช้บังคับเป็นกฎกระทรวง) ประกอบกับมาตรา 110 แห่งพระราชบัญญัติการผังเมืองฯ บัญญัติให้บรรดาผังเมืองรวมที่อยู่ระหว่างดำเนินการวางและจัดทำตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และที่แก้ไขเพิ่มเติมในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ใช้บังคับ การดำเนินการต่อไปสำหรับการนั้นให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการผังเมืองกำหนด และในการประชุมคณะกรรมการผังเมือง ครั้งที่ 3/2564 เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2564 ได้มีมติเห็นชอบให้ผังเมืองรวมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้วางและจัดทำผัง ซึ่งคณะกรรมการผังเมือง (ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518) ได้ให้ความเห็นชอบแล้วและอยู่ในขั้นตอนการยกร่างกฎหมายให้ดำเนินการออกเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทยเพื่อใช้บังคับต่อไป

3. มท. โดยกรมโยธาธิการและผังเมืองจึงได้จัดทำร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การใช้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองสงขลา พ.ศ. ... ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในมาตรา 32 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ที่บัญญัติว่า “เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา 29 แล้วไม่มีผู้มีส่วนได้เสียผู้ยื่นคำร้องตามมาตรา 30 หรือมีแต่คณะกรรมการผังเมืองส่งยกคำร้องดังกล่าวหรือเมื่อกรมโยธาธิการและผังเมืองไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณีดำเนินการเพื่อออกประกาศกระทรวงมหาดไทยหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น แล้วแต่กรณี โดยไม่ชักช้า ในกรณีนี้ ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองนำประกาศกระทรวงมหาดไทยเสนอต่อคณะรัฐมนตรีโดยตรงเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน” ทั้งนี้ ในกระบวนการวางและจัดทำผังเมืองรวมก่อนที่จะได้จัดทำเป็นร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการผังเมืองซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว

4. ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยตามข้อ 3. มีสาระสำคัญเป็นการวางและจัดทำผังเมือง ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ่อทราย ตำบลเขารูปช้าง ตำบลพะวง ตำบลเกาะแก้ว และตำบลทุ่งหวัง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำรงรักษาเมือง และบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบทในด้านการใช้ประโยชน์ในที่ดินและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบทในด้านการใช้ประโยชน์ในที่ดิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณูปโภคบริการสาธารณะและสภาพแวดล้อม ให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ตาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเมืองสงขลาให้เป็นพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยและเกษตรกรรมของจังหวัดสงขลา ส่งเสริมเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาให้เป็นแหล่งจ้างงานและอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ชุมชน พื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่อุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยส่งเสริมการพัฒนาที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของชุมชน และส่งเสริมอนุรักษ์ และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทางศาสนา ศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ และโบราณสถานให้เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนโดยกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.1 ส่วนที่ 1 กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท จำนวน 11 ประเภท เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 321 พ.ศ. 2540 (ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่เดิม) โดยร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ยังคงมีการกำหนดประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินจำนวน 11 ประเภทเช่นเดิม แต่มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินในบางบริเวณ (3 บริเวณ) โดยสาระสำคัญ ดังนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ 321 พ.ศ. 2540	ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การใช้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองสงขลา พ.ศ.
1. ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย (สีเหลือง) เป็นการรองรับการอยู่อาศัยที่มีบริเวณต่อเนื่องจากพื้นที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง และพื้นที่พาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนจากศูนย์กลางหลักด้านการค้า การบริการ ซึ่งกำหนดให้สามารถก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยได้ เช่น บ้านเดี่ยว บ้านแฝด ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว แต่มีข้อจำกัดเรื่องขนาดอาคารต้องไม่ใช่อาคารขนาดใหญ่โดยการใช้ประโยชน์ที่ดินมีข้อจำกัดเรื่องให้มีที่ว่างตามแนวนานริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของริมชายฝั่งทะเล ทะเลสาบสงขลา ลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 6 เมตร - ข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เป็นอุปสรรคต่อการอยู่อาศัย เช่น ห้ามโรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข คลังวัตถุดิบพืชและคลังวัตถุดิบระเบิดตามกฎหมายวัตถุอันตราย	คงเดิม - เพิ่มเติมข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เป็นอุปสรรคต่อการอยู่อาศัย เช่น คลังน้ำมันเพื่อการจำหน่ายการจัดมูลฝอย การซื้อขายหรือเก็บวัสดุ โดยในส่วนของโรงงานที่กำหนดให้สามารถประกอบกิจการได้ เช่น การเพาะเชื้อเห็ด กล้วยไม้ หรือถ่วงอกรร่อน ล้างคัด หรือแยกขนาดหรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม การทำยาอัด ยาเส้น ยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยว เพื่อให้เป็นไปตามที่มาตรฐานที่คณะกรรมการผังเมืองกำหนด
2. ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง (สีส้ม) เป็นพื้นที่บริเวณชุมชนต่อเนื่องกับพื้นที่พาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก เพื่อให้เป็นพื้นที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางในการรองรับการอยู่อาศัยในบริเวณพื้นที่ต่อเนื่องกับย่านพาณิชยกรรมซึ่งกำหนดให้สามารถสร้างอาคารเพื่อการอยู่อาศัยได้ทุกประเภท เช่น บ้านเดี่ยว บ้านแฝด ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว อาคารชุด หอพัก อาคารอยู่อาศัยรวม โดยการใช้ประโยชน์ที่ดินมีข้อจำกัดเรื่องให้มีที่ว่างตามแนวนานริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของลำคลองหรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 6 เมตร	คงเดิม

- ข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ส่งผลกระทบต่อบริเวณที่พักอาศัยและชุมชน เช่น ห้ามโรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข คลังวัตถุดิบพืชและคลังวัตถุดิบระเบิดตามกฎหมายวัตถุอันตราย	- เพิ่มเติมข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ส่งผลกระทบต่อบริเวณที่พักอาศัยและชุมชน เช่น คลังน้ำมันเพื่อการจำหน่าย คลังก๊าซปิโตรเลียมเหลว สุสานและฌาปนสถาน การจัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม การกำจัดมูลฝอย การซื้อขายหรือเก็บเศษวัสดุ สำหรับการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการโรงงาน ที่กำหนดให้ดำเนินการได้ เช่น การทำลูกกวาดหรือทอฟฟี่ การทำไอศกรีม โรงงานซ่อมรองเท้าหรือเครื่องหนัง การล้างหรืออัดฉีดยานที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ เพื่อให้เป็นไปตามที่มาตรฐานที่คณะกรรมการผังเมืองกำหนด
3. ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก (สีแดง) เป็นพื้นที่ศูนย์กลางด้านพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยรองรับการประกอบกิจการทางธุรกิจ การค้า การบริการที่ให้บริการแก่ประชาชน เช่น ตลาด ร้านค้า โรงแรม และกำหนดให้เป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นมากเพื่อรองรับกิจการดังกล่าว โดยการใช้ประโยชน์ที่ดินมีข้อจำกัดเรื่องให้มีที่ว่างตามแนวนานริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของริมชายฝั่งทะเลสาบสงขลา ลำคลองหรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 6 เมตร - ข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ เช่น ห้ามโรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขายส่ง ซื้อขายเศษวัสดุ	คงเดิม - เพิ่มเติมข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ เช่น คลังน้ำมันเพื่อการจำหน่าย คลังก๊าซปิโตรเลียมเหลว การจัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม การซื้อขายหรือเก็บเศษวัสดุ สำหรับในส่วนหนึ่งของโรงงานที่กำหนดให้สามารถประกอบกิจการได้ เช่น โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการซ่อมแซมรองเท้าหรือเครื่องหนัง ซ่อมเครื่องมือไฟฟ้าหรือเครื่องใช้ไฟฟ้า
4. ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า (สีม่วง) เป็นพื้นที่ให้ประกอบอุตสาหกรรมได้ทุกชนิดและประเภทและการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อคลังสินค้า ซึ่งกำหนดให้อยู่นอกพื้นที่อยู่อาศัยที่มีความหนาแน่นและสะดวกแก่การสาธารณสุขปลอดภัยและการคมนาคมและขนส่ง - ข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับพื้นที่ ได้แก่ สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็กหรือคนชรา สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน	คงเดิม - เพิ่มเติมข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับพื้นที่ เช่น การจัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชยกรรม การจัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่ สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็กสถานสงเคราะห์ ผู้สูงอายุ สถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน
5. ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ (สีม่วงอ่อน) เป็นพื้นที่ให้ประกอบอุตสาหกรรมเฉพาะกิจในบริเวณหมายเลข 5.1 และหมายเลข 5.2 ให้ใช้ประโยชน์เพื่อ	- เปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน “หมายเลข 5.2” เป็น “บริเวณหมายเลข 7.5” (ที่ดินประเภทที่

อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการประมง สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการในพื้นที่เพื่อกิจการอื่นให้ใช้เพิ่มได้อีกไม่เกินร้อยละ 10 ของที่ดินประเภทนั้นในแต่ละบริเวณ - ข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับพื้นที่ เช่น โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมประมงหรือโรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็กหรือคนชรา สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน	โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม) เนื่องจากเทศบาลนครสงขลาได้มีเพื่อพัฒนาพื้นที่ตามสภาพข้อเท็จจริง ปัจจุบันมีการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรชามหาราชนี มีขนาดพื้นที่ 5 ไร่ (สร้างเมื่อ ปี 2557) - เพิ่มเติมข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับพื้นที่ เช่น คลังน้ำมันเพื่อการจำหน่าย คลังวัตถุระเบิด โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม การจัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชย์กรรม การจัดสรรที่ดินเพื่ออยู่อาศัย สถานสงเคราะห์ผู้สูงอายุ สถานสงเคราะห์คนพิการ สถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน
6. ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียว) เป็นพื้นที่เกษตรกรรม หมายเลข 6.1 ถึงหมายเลข 6.28 ให้ยังคงสภาพชนบทและประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำไร่ ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ และการส่งเสริมเศรษฐกิจการเกษตร โดยการใช้ประโยชน์ที่ดินมีข้อจำกัดเรื่องให้มีที่ว่างตามแนวนานริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของลำคลองหรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 6 เมตร - ข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับพื้นที่ เช่น จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย ประกอบการพาณิชย์หรือประกอบอุตสาหกรรม	- เปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน “หมายเลข 6.1” เป็น “บริเวณหมายเลข 11.29” (ที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ) เนื่องจากปัจจุบันเป็นสถาบันวิจัยสุขภาพสัตว์น้ำชายฝั่งสำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง กรมประมง ตั้งอยู่ตำบลพะวง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา มีขนาดพื้นที่ 120 ไร่ - เพิ่มเติมข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับพื้นที่ เช่น คลังน้ำมันเพื่อการจำหน่าย คลังก๊าซปิโตรเลียมเหลว การจัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชย์กรรม ประเภทอาคารขนาดใหญ่ สำหรับในส่วนของโรงงานที่กำหนดให้สามารถประกอบกิจการได้ เช่น โรงงานกะเทาะเมล็ดหรือเปลือกเมล็ดพืช การเพาะเชื้อเห็ดกลัวยไม้หรือถั่วงอก การฆ่าสัตว์ การสี ฝัด หรือขัดข้าว โรงงานทำเชือก
7. ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (สีเขียวอ่อน) ใช้ประโยชน์เพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น	- เปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน “หมายเลข 7.17”เป็น “บริเวณหมายเลข 11.38” (ที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ) เนื่องจากเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินตามศักยภาพของพื้นที่ ปัจจุบันเป็นโรงพยาบาลธัญญารักษ์สงขลา ตั้งอยู่ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา - เพิ่มเติมข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินเอกชนที่ไม่เหมาะสมกับพื้นที่ เช่น เลี้ยงสัตว์เพื่อการค้า จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย การอยู่อาศัยประเภทอาคารขนาดใหญ่ การอยู่อาศัย
8. ที่ดินประเภทสถาบันการศึกษา (สีเขียวมะกอก) ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (สีฟ้า) ที่ดินประเภทสถาบันศาสนา (สีเทาอ่อน) และที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ (สีน้ำเงิน)	คงเดิม

4.2 ส่วนที่ 2 กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังแสดงโครงการคมนาคมและขนส่ง เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 321 พ.ศ. 2540 (ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่เดิม) โดยร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย ฉบับนี้ยังคงมีการกำหนดแผนผังแสดงโครงการคมนาคมและขนส่งเช่นเดิม แต่มีพื้นที่ในบางบริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงแผนผังแสดงโครงการคมนาคมและขนส่ง (11 บริเวณ)

ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริม ปรับปรุง และพัฒนาระบบคมนาคมและขนส่งให้มีประสิทธิภาพโดยสามารถรองรับและสอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคตซึ่งกำหนดถนนไว้ 4 ขนาด คือ ถนนแบบ ก ขนาดเขตทาง 16 เมตร จำนวน 17 สาย ถนนแบบ ข ขนาดเขตทาง 20 เมตร จำนวน 23 สาย ถนนแบบ ค ขนาดเขตทาง 30 เมตร จำนวน 8 สาย และถนนแบบ ง ขนาดเขตทาง 40 เมตร จำนวน 1 สาย

5. การดำเนินการวางแผนและจัดทำผังเมืองรวมนี้ ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยได้ดำเนินการให้สอดคล้องกับกรอบนโยบายของผังนโยบายระดับประเทศ (คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2569 ซึ่งในปัจจุบันนี้อยู่ในขั้นตอนการยกร่างกฎหมาย) รวมทั้งกรอบนโยบายของผังนโยบายระดับภาคและผังนโยบายระดับจังหวัด ในส่วนของผังนโยบายระดับภาคและผังนโยบายระดับจังหวัดในปัจจุบันอยู่ระหว่างการวางแผนและจัดทำผังควบคู่กันไป ซึ่งได้มีการวางแผนและจัดทำผังตามกรอบนโยบายของผังนโยบายระดับประเทศ สำหรับจังหวัดสงขลาคำหนดให้อยู่ในส่วนของผังนโยบายระดับภาคได้ สรุปความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันตามกรอบนโยบายของผังดังกล่าวได้ ดังนี้

5.1 กรอบนโยบายการพัฒนาพื้นที่ภาคใต้ ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำระดับโลกเชื่อมโยงเศรษฐกิจสองคาบสมุทร และแหล่งปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทย ซึ่งภาคใต้มีบทบาทเป็นเมืองศูนย์กลางธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ เนื่องจากมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งธรรมชาติ สุขภาพและประวัติศาสตร์ พร้อมทั้งเป็นแหล่งปลูกพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจอันดับ 1 ของประเทศ และเป็นเมืองการค้าระหว่างประเทศที่มีมูลค่าการค้าชายแดนสูงเป็นอันดับ 1 ของประเทศผ่านด่านการค้าชายแดนไทย - มาเลเซีย จึงได้กำหนดกรอบการพัฒนาภาคใต้ ได้แก่

- 1) ส่งเสริมการพัฒนาเมืองตามลำดับศักดิ์ให้เกิดการพึ่งพาซึ่งกันและกันแบบกลุ่มเมือง โดยการพัฒนาให้เป็นเมืองอัจฉริยะ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งทุกรูปแบบ
- 2) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์และเพิ่มการเชื่อมโยงระหว่างสองคาบสมุทร
- 3) ส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลสู่ตลาดโลก
- 4) เพิ่มศักยภาพและโอกาสการลงทุนด้วยการยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ
- 5) สงวนและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ
- 6) จัดให้มีการป้องกันและระบบเตือนภัยพิบัติจากธรรมชาติทุกประเภท

5.2 นโยบายในการพัฒนาพื้นที่จังหวัดสงขลา ได้แก่ ด้านการใช้ประโยชน์พื้นที่การตั้งถิ่นฐานและระบบชุมชน การพัฒนาเมืองและชนบท โครงสร้างพื้นฐานการจัดการน้ำ โครงสร้างพื้นฐานการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานการศึกษา โครงสร้างพื้นฐานการพลังงาน โครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ ด้านศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น การเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค ดังนั้น ผังเมืองรวมเมืองสงขลาจึงสอดคล้องและเป็นไปตามกรอบนโยบายที่ได้ดำเนินการวางแผนและจัดทำผังนโยบายระดับประเทศ ผังนโยบายระดับภาค และผังนโยบายระดับจังหวัด ดังที่ได้กล่าวไว้

เศรษฐกิจ-สังคม

4. เรื่อง รับทราบผลการศึกษาการจัดตั้งกองทุนเพื่อการสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบสาธารณภัย และอนุมัติหลักการระบบประกันภัยที่จะนำมาใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบตามที่กระทรวงมหาดไทย (มท.) โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เสนอ ดังนี้

1. รับทราบผลการศึกษาการจัดตั้งกองทุนเพื่อการสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบสาธารณภัย
2. เห็นชอบให้ทบวณมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2569 ซึ่งเห็นชอบหลักการ จาก “ให้จัดตั้งกองทุนเพื่อการสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบสาธารณภัย” เป็น “จัดให้มีระบบประกันภัยพิบัติแห่งชาติ”
3. เห็นชอบในหลักการให้ภาครัฐจัดซื้อประกันภัยให้กับประชาชน โดยมีความคุ้มครองที่อยู่อาศัย ครอบคลุมประมาณ 30 ล้านหลังคาเรือน ใน 3 ประเภทภัยได้แก่ อุทกภัย วาตภัย และแผ่นดินไหวสำหรับกรณีอุทกภัย ให้จ่ายส่วนที่หนึ่ง จำนวน 10,000 บาทต่อครั้งต่อหลังคาเรือน กรณีวาตภัยหรือแผ่นดินไหว ให้จ่ายส่วนที่หนึ่ง จำนวน 5,000 บาทต่อครั้งต่อหลังคาเรือน ภายใน 15 วัน และจ่ายเพิ่มเติมตามมูลค่าความเสียหายจริง วงเงินค่าสินไหมทดแทนรวมทั้งสิ้นไม่เกิน 100,000 บาท ต่อครั้งต่อหลังคาเรือนและคุ้มครองการเสียชีวิต โดยจ่ายเงินผลประโยชน์ รายละเอียด 2,000,000 บาท ทั้งนี้ มอบหมายกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เร่งรัดดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว
4. มอบหมายกระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนข้อมูลในการจัดให้มีระบบประกันภัยพิบัติแห่งชาติ
5. มอบหมายกระทรวงการคลัง และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เร่งรัดการศึกษาแนวทางการยกเลิก/แก้ไข/ปรับปรุง ระเบียบและกฎหมายเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน

ความเร่งด่วนของเรื่อง

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2569 เห็นชอบในหลักการการจัดตั้งกองทุนเพื่อการสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบสาธารณภัยขึ้น และให้กระทรวงมหาดไทย (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย) ร่วมกับกระทรวงการคลัง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เร่งดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยเร็วต่อไป

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2569 มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (นายเอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ) เร่งรัดให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยร่วมกับกระทรวงมหาดไทย (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย) และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเร่งศึกษาและออกแบบระบบประกันภัยพิบัติที่สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการและบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติให้มีความเหมาะสม และใช้เป็นเครื่องมือในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยพิบัติได้อย่างรวดเร็ว เหมาะสม และเพียงพอต่อไป โดยให้สรุปผลการศึกษาให้ครอบคลุม ทั้งหลักเกณฑ์ รูปแบบ และแนวทางการดำเนินการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีในการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ณ จังหวัดสงขลา ในวันที่ 1 กันยายน 2569 ต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

1. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) ได้แต่งตั้งคณะทำงานจัดตั้งกองทุนเพื่อการสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบสาธารณภัย และได้มีการประชุมคณะทำงาน ครั้งที่ 1/2569 เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2569 โดยมีการหารือร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) สมาคมประกันวินาศภัยไทย กรมบัญชีกลาง สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง และสำนักงานกองทุนเงินช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย เห็นว่าควรมีการศึกษากระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านกลไกประกันภัย (Insurance-based Model) ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

2. สำนักงาน คปภ. ร่วมกับ ปภ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งกองทุนเพื่อการสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบสาธารณภัย รวมถึงรูปแบบกลไกบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติของประเทศ เพื่อหาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงบประมาณ เพิ่มขีดความสามารถในการ

รองรับและถ่ายโอนความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และสนับสนุนให้ประชาชนได้รับความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วและเพียงพอ โดยได้พิจารณาแนวทางสำคัญ 3 รูปแบบ ดังนี้

(1) **รูปแบบที่ 1** การจัดตั้งกองทุนเพื่อการสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบสาธารณภัยในรูปแบบกองทุนหมุนเวียน เป็นกลไกของภาครัฐสำหรับบริหารจัดการเงินเพื่อรองรับการช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประสบภัย โดยสามารถกำหนดวัตถุประสงค์และกรอบการดำเนินงานได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม การจัดตั้งและดำเนินงานต้องมีแหล่งรายได้ที่เหมาะสมและเป็นไปตามกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 ซึ่งอาจมีข้อจำกัดด้านความคล่องตัวในการบริหารและเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการจัดตั้ง และต้องมีการจ้างบุคลากรซึ่งอาจจะกระทบต่อรายจ่ายประจำของภาครัฐ

(2) **รูปแบบที่ 2** จัดให้มีระบบประกันภัยพิบัติแห่งชาติ เป็นรูปแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน โดยภาครัฐสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายผ่านการถือหุ้น ขณะที่ภาคเอกชนสามารถนำความเชี่ยวชาญด้านการประกันภัย การประกันภัยต่อ และการบริหารความเสี่ยงมาสนับสนุนการดำเนินงาน ทำให้มีความคล่องตัวในการบริหารและถ่ายโอนความเสี่ยงไปยังตลาดประกันภัยต่อ รวมทั้งสามารถพัฒนาเป็นกลไกบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติในระยะยาว

(3) **รูปแบบที่ 3** การจัดซื้อความคุ้มครองประกันภัยโดยภาครัฐให้แก่ประชาชนเป็นการจัดสรรงบประมาณของภาครัฐเพื่อจัดซื้อความคุ้มครองจากภาคธุรกิจประกันภัย โดยอาศัยโครงสร้างของตลาดประกันภัยและตลาดประกันภัยต่อที่มีอยู่ ซึ่งสามารถดำเนินการได้ในระยะเวลาอันรวดเร็วเมื่อเทียบกับรูปแบบที่ต้องจัดตั้งองค์กรหรือกองทุนขึ้นใหม่ เพื่อเพิ่มการเข้าถึงความคุ้มครองด้านประกันภัยของประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาค

จากการพิจารณาร่วมกันระหว่างสำนักงาน คปภ. ร่วมกับ ปภ. แล้วเห็นว่า รูปแบบที่ 1 การจัดตั้งกองทุนเพื่อการสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบสาธารณภัย มีข้อจำกัดด้านแหล่งเงินทุน ความคล่องตัวในการบริหารจัดการ การจัดซื้อประกันภัยต่อและการพัฒนาเครื่องมือทางการเงิน รวมทั้งกระบวนการจัดตั้งและการดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจต้องใช้ระยะเวลา จึงอาจยังไม่เหมาะสมสำหรับใช้เป็นกลไกหลักในการรองรับความต้องการเร่งด่วนในระยะแรก ส่วนกรณีรูปแบบที่ 2 การดำเนินการจัดตั้งต้องใช้เวลาในการจัดตั้ง จึงเห็นควรดำเนินการตาม **รูปแบบที่ 3** การจัดซื้อความคุ้มครองประกันภัยโดยภาครัฐให้แก่ประชาชน เป็นมาตรการระยะสั้น (Quick Win) ในช่วง 1 - 2 ปีแรก เพื่อคุ้มครองประชาชน โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยและกลุ่มเปราะบางสามารถเข้าถึงความคุ้มครองจากภัยพิบัติได้โดยเร็ว รวมทั้งเป็นโอกาสในการทดสอบและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบความคุ้มครอง กลไกการบริหารจัดการการจ่ายค่าสินไหมทดแทนและระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ก่อนพัฒนาไปสู่กลไกในระยะยาวตามรูปแบบที่ 2 ซึ่งเป็นการจัดให้มีระบบประกันภัยพิบัติแห่งชาติควบคู่กัน เพื่อพัฒนาเป็นกลไกกลางในการบริหารและกระจายความเสี่ยงจากภัยพิบัติในระยะยาว โดยเปิดโอกาสให้ภาครัฐและภาคธุรกิจประกันภัยมีส่วนร่วมในการรับและบริหารความเสี่ยง รวมถึงสามารถรวมศูนย์การจัดซื้อประกันภัยต่อและพัฒนาเครื่องมือทางการเงินสำหรับรองรับภัยพิบัติขนาดใหญ่ ซึ่งจะช่วยลดการกระจุกตัวของภาระความเสี่ยงไว้ที่ภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว และสนับสนุนความยั่งยืนของระบบในระยะยาว สร้างความเชื่อมั่นและหลักประกันให้แก่ประชาชน

3. แนวทางการดำเนินงาน

หลักการการนำระบบประกันภัยมาใช้ให้กับประชาชนทุกหลังคาเรือนตามรูปแบบที่ 3 การจัดซื้อความคุ้มครองประกันภัยโดยภาครัฐให้แก่ประชาชน มีดังนี้

3.1 แนวคิดการดำเนินงานผ่านกลไกการประกันภัย

(1) **ในระยะสั้น** เห็นควรให้ ภาครัฐจัดซื้อประกันภัยให้แก่ประชาชนโดยตรง เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงความคุ้มครองจากภัยพิบัติได้โดยเร็ว โดยนำกลไกการประกันภัยและการประกันภัยต่อ มาใช้ในการรับและกระจายความเสี่ยงไปยังภาคธุรกิจและตลาดประกันภัยต่อทั้งในและต่างประเทศ ช่วยลดการพึ่งพางบประมาณภาครัฐในการเยียวยาภายหลังเกิดภัยพิบัติ

(2) **ในระยะยาว** เห็นควรศึกษาและเตรียมความพร้อมในการจัดให้มีระบบประกันภัยพิบัติแห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกกลางในการบริหารความเสี่ยงภัยพิบัติ โดยภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกัน รับและบริหารความเสี่ยง รวมถึงจัดหาความคุ้มครองจากตลาดประกันภัยต่อ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับความเสียหายขนาดใหญ่และสร้างความยั่งยืนของระบบในระยะยาว

ทั้งนี้ ในช่วงเปลี่ยนผ่านจะใช้มาตรการจัดซื้อประกันภัยโดยภาครัฐควบคู่กับการพัฒนาระบบข้อมูลผลิตภัณฑ์ประกันภัย การประกันภัยต่อ และระบบสินไหม เพื่อรองรับการพัฒนาไปสู่กลไกถาวรต่อไป

3.2 โครงสร้างการให้ความคุ้มครองและเงื่อนไขประกันภัยพิบัติทางธรรมชาติสำหรับ

ที่อยู่อาศัยและกรณีการเสียชีวิต เสนอให้รัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หลัก และจัดสรรงบประมาณสำหรับชำระเบี้ยประกันภัยแทนประชาชนทั่วประเทศประมาณ 30 ล้านหลังคาเรือน (ตามข้อมูลสถิติจำนวนบ้าน สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ข้อมูล ณ วันที่ 28 สิงหาคม 2569) โดยให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ร่วมกับสมาคมประกันวินาศภัยไทย รับผิดชอบการบริหารกรรมธรรมและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่ประชาชนผู้ได้รับความคุ้มครอง ดังนี้

(1) ให้ความคุ้มครองที่อยู่อาศัยทั่วประเทศจากภัยธรรมชาติ 3 ประเภท ได้แก่ อุทกภัย วาตภัย และแผ่นดินไหว โดยมีวงเงินค่าสินไหมทดแทนสูงสุดสำหรับที่อยู่อาศัย ไม่เกิน 100,000 บาท ต่อครั้งต่อหลังคาเรือน โดยไม่จำกัดจำนวนครั้งต่อปี และคุ้มครองการเสียชีวิต โดยจ่ายเงินผลประโยชน์ รายละเอียด 2,000,000 บาท

(2) การจ่ายค่าสินไหมทดแทนแบ่งเป็น 2 ส่วน เฉพาะสำหรับที่อยู่อาศัย ดังนี้

ส่วนที่ 1 เงินช่วยเหลือเบื้องต้น (First Payout) กรณีอุทกภัย จำนวน 10,000 บาทต่อครั้งต่อหลังคาเรือน และกรณีวาตภัยหรือแผ่นดินไหว จำนวน 5,000 บาทต่อครั้งต่อหลังคาเรือน

ส่วนที่ 2 ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติม (Additional Payout) จ่ายเพิ่มเติมตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง โดยหักจำนวนเงินที่ได้รับในส่วนที่ 1 แล้ว ทั้งนี้ ค่าสินไหมทดแทนรวมต้องไม่เกิน 100,000 บาทต่อครั้งต่อหลังคาเรือน

3.3 ระยะเวลาเริ่มให้ความคุ้มครองแก่ประชาชน แบ่งได้ดังนี้

(1) **ระยะที่ 1** เดือนที่ 1 - 3 เริ่มให้ความคุ้มครองควบคู่กับการพัฒนาระบบเมื่อเกิดภัยพิบัติและมีการรับรองพื้นที่และข้อมูลหลังคาเรือนที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติจากหน่วยงานภาครัฐ บริษัทประกันภัยจะดำเนินการจ่ายเงินส่วนที่ 1 ภายใน 15 วัน นับจากวันที่ได้รับข้อมูลและเอกสารครบถ้วน ทั้งนี้ กรณีมีความเสียหายมากกว่าจำนวนเงินในส่วนที่ 1 ประชาชนสามารถยื่นเอกสารและหลักฐานความเสียหายต่อบริษัทประกันภัยเพื่อขอรับค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติม โดยบริษัทประกันภัยเป็นผู้ประเมินความเสียหายและจ่ายส่วนเพิ่มเติม ภายใน 5 วัน นับจากวันที่ได้รับข้อมูลและเอกสารครบถ้วน

(2) **ระยะที่ 2** เดือนที่ 4 - 6 ประชาชนแจ้งเหตุและยื่นคำขอรับค่าสินไหมทดแทนผ่าน Application/Platform พร้อมเพิ่มช่องทางการโอนเงินผ่าน พร้อมเพย์ (PromptPay) เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มความรวดเร็ว โดยยังใช้หลักเกณฑ์การจ่ายเงินเช่นเดียวกับระยะที่ 1

(3) **ระยะที่ 3** ตั้งแต่เดือนที่ 7 เป็นต้นไป ใช้ระบบ Parametric Trigger และระบบ AI ที่สามารถเชื่อมโยงตั้งแต่การตรวจจับเหตุภัยพิบัติ การแจ้งเตือน การจ่ายเงินเบื้องต้น และการประเมินความเสียหายเพิ่มเติมผ่านระบบดิจิทัล โดยกรอบการทำงาน มีดังนี้

(ก) เมื่อข้อมูลภัยพิบัติถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า (Parametric Trigger) ระบบจะแจ้งเตือนประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบผ่านข้อความสั้น (SMS) และ/หรือช่องทางดิจิทัลที่กำหนด

(ข) บริษัทประกันภัยดำเนินการจ่ายเงินส่วนที่ 1 ภายใน 15 วัน โดยไม่ต้องรอการสำรวจความเสียหายเป็นรายหลังคาเรือน

(ค) กรณีมีความเสียหายเพิ่มเติม ประชาชนสามารถนำส่งภาพถ่ายและหลักฐานความเสียหายผ่าน Application/Platform

(ง) ระบบ AI ใช้สนับสนุนการวิเคราะห์และประเมินระดับความเสียหายจากข้อมูลและภาพถ่ายที่ได้รับ เพื่อประกอบการพิจารณาของบริษัทประกันภัย

(จ) บริษัทประกันภัยจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมตามผลการประเมินภายใน 15 วันนับแต่ได้รับข้อมูลและเอกสารครบถ้วน ทั้งนี้ ค่าสินไหมทดแทนรวมกับส่วนที่ 1 แล้วไม่เกิน 100,000 บาทต่อครั้งต่อหลังคาเรือน

4. เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2569 เวลา 15.00 น. ณ ห้องประชุมสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) ได้มีการประชุมร่วมกันระหว่างกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) ได้หารือ

ร่วมกันเพื่อพิจารณาแนวทางในจัดตั้งกองทุนเพื่อการสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบสาธารณภัย ที่ประชุม มีมติเห็นควรดำเนินการ ตามข้อ 2 (3) **รูปแบบที่ 3** การจัดซื้อความคุ้มครองประกันภัยโดยภาครัฐให้แก่ประชาชน เป็นมาตรการระยะสั้น (Quick Win) ในช่วง 1 - 2 ปีแรก เพื่อให้ประชาชน โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยและกลุ่มเปราะบางสามารถเข้าถึงความคุ้มครองจากภัยพิบัติได้โดยเร็ว ในขณะเดียวกันเห็นควรศึกษาความเหมาะสมและเตรียมความพร้อมในการดำเนินการ ตามรูปแบบที่ 2 การจัดให้มีระบบประกันภัยพิบัติแห่งชาติควบคู่กันเพื่อพัฒนาเป็นกลไกกลางในการบริหารและกระจายความเสี่ยงจากภัยพิบัติในระยะยาว

5. ประโยชน์และผลกระทบ

ประชาชนประมาณ 30 ล้านหลังคาเรือน ได้รับความคุ้มครอง ได้รับเงินช่วยเหลืออย่างรวดเร็วและการบริหารงบประมาณมีประสิทธิภาพมากขึ้น และช่วยเสริมสร้างความมั่นคงและความรวดเร็วในการฟื้นฟูให้แก่ผู้ประสบภัย

5. เรื่อง ยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีระบบรางของประเทศ พ.ศ. 2571 – 2575

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีระบบรางของประเทศ พ.ศ. 2571 - 2575 ของสถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง (องค์การมหาชน) (สถาบันฯ) ตามที่กระทรวงคมนาคม (คค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2564 มาตรา 7 (1) ได้บัญญัติให้สถาบันฯ จัดทำยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีระบบรางของประเทศเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา โดยยุทธศาสตร์ต้องประกอบด้วยยุทธศาสตร์ด้านการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาระบบการทดสอบ และการรับและการถ่ายทอดเทคโนโลยี

2. สถาบันฯ ได้จัดทำยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีระบบรางของประเทศ พ.ศ. 2571 -2575 เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยมีสาระสำคัญ สรุปได้ ดังนี้

2.1 คำนิยาม วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

ประเด็น	สาระสำคัญ
1) คำนิยาม	B2STAR: Build Strong and Sustainable Thai Railway “สร้างระบบรางไทยให้เข้มแข็งและยั่งยืน”
2) วิสัยทัศน์	มุ่งสร้างอุตสาหกรรมระบบรางภายในประเทศที่มีความแข็งแกร่งอย่างยั่งยืนและลดการพึ่งพาต่างประเทศ
3) พันธกิจ	(1) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบรางที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย (2) พัฒนากำลังคนในระบบราง ทั้งในมิติปริมาณและคุณภาพ (3) พัฒนามาตรฐานและคุณภาพของระบบรางในทุกมิติ (4) สร้างระบบการรับและต่อยอดความรู้ทางเทคโนโลยี (5) สร้างอุตสาหกรรมระบบรางภายในประเทศแบบครบวงจร
4) เป้าหมายการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์	ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์ เชื่อมโยงจากประเด็นตั้งต้นของการพัฒนาระบบรางไทย ไปสู่เป้าหมายในแต่ละช่วงเวลา และตัวชี้วัดที่สะท้อนผลลัพธ์เชิงระบบของประเทศ

2.2 ยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีระบบรางของประเทศ พ.ศ. 2571-2575

กลยุทธ์	โครงการสำคัญ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง โดยมุ่งเน้นการวิจัย และการวางรากฐานนวัตกรรมขั้นสูง ควบคู่กับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำไปสู่การเป็นเจ้าของเทคโนโลยี และเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของการซ่อมบำรุงนอกจากนี้ยังมุ่งส่งเสริมให้สามารถพัฒนาชิ้นส่วนที่ใช้ทรัพยากรภายในประเทศและได้มาตรฐานสากล โดยมีกลยุทธ์ จำนวน 2 กลยุทธ์ ได้แก่	
1) การวิจัยเทคโนโลยีนวัตกรรมระบบรางแห่งอนาคต มีวัตถุประสงค์เพื่อการวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมระบบรางให้ประเทศไทยมีความรู้	จำนวน 10 โครงการ (วงเงินงบประมาณ 3,300 ล้านบาท) เช่น

และความเข้าใจเทคโนโลยีระบบรางรวมถึงการให้บริการระบบรางที่ทันสมัยและมีมาตรฐาน	(1) โครงการวิจัยเพื่อจัดทำแบบ และจัดทำต้นแบบรถไฟขั้วเคลือบด้วยพลังงานไฟฟ้าโดยใช้แบตเตอรี่ (2) โครงการวิจัยรถไฟขั้วเคลือบด้วยพลังงานไฮโดรเจน (3) โครงการวิจัยเทคโนโลยีดิจิทัลในการควบคุมการเดินรถ และเสริมสร้างความปลอดภัย (4) โครงการวิจัยเทคโนโลยีการผลิตยานพาหนะระบบรางสำหรับเมือง (5) โครงการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อด้านความปลอดภัยในระบบราง
2) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมระบบราง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่แก้ไขปัญหาการให้บริการ มีระดับความพร้อมทางเทคโนโลยีที่เพียงพอ เพิ่มประสิทธิภาพ คุณภาพ ความปลอดภัย และพร้อมขยายผลสู่การใช้งานในบริบทการใช้งานจริง	
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาบุคลากรในระบบราง โดยมุ่งเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์อย่างเป็นระบบ วิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานของแรงงาน การสร้างฐานข้อมูลกลาง การบูรณาการหลักสูตรแกนกลาง การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรม และศูนย์ทดสอบคุณสมบัติบุคลากร รวมทั้งสร้างมาตรฐานวิชาชีพ และจัดทำระบบรับรองสมรรถนะ โดยมีกลยุทธ์จำนวน 3 กลยุทธ์ ได้แก่	
1) การจัดทำแผนบุคลากรในระบบราง มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแผนการผลิตบุคลากรระบบรางได้สอดคล้อง กับความต้องการในภาคอุตสาหกรรม และเกิดความสมดุลระหว่างอุปสงค์กับอุปทาน	จำนวน 4 โครงการ (วงเงินงบประมาณ 23 ล้านบาท) ดังนี้ (1) โครงการวิเคราะห์โครงสร้างตลาดแรงงาน และจัดทำแผนการพัฒนาบุคลากรระบบราง (2) โครงการพัฒนาระบบรับรองคุณภาพ ระบบประกันคุณภาพ และระบบตรวจประเมินบุคลากรในระบบราง (3) โครงการจัดทำระบบการฝึกอบรม และระบบการทดสอบคุณสมบัติการประกอบวิชาชีพพระบวรราชของประเทศ (4) โครงการพัฒนาหลักสูตรพัฒนากำลังคนมาตรฐานกลาง ร่วมกับเครือข่ายสถาบันการศึกษา
2) การสร้างสมดุลระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติวิชาชีพพระบวรราช มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทักษะด้านวิชาการ และวิชาชีพของบุคลากรสถาบันการศึกษาในระบบรางมีมาตรฐานในระดับเดียวกัน สอดคล้องกับข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางราง พ.ศ. 2568 และความต้องการของภาคอุตสาหกรรม	
3) การสร้างมาตรฐานวิชาชีพพระบวรราช มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การผลิตผู้ประจำหน้าที่ในระบบรางของผู้ให้บริการระบบรางแต่ละรายอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน และสร้างระบบมาตรฐานวิชาชีพ และระบบความเชี่ยวชาญของผู้ประจำหน้าที่ในระบบราง	
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การวิจัยและพัฒนามาตรฐานการขนส่งทางรางและระบบการทดสอบ โดยมุ่งเน้นการจัดทำเกณฑ์และข้อกำหนดด้านเทคนิค ที่ครอบคลุมทุกองค์ประกอบของระบบราง ผ่านการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพและการยกระดับศูนย์ทดสอบหรือห้องปฏิบัติการให้สามารถทดสอบและรับรองคุณภาพชิ้นส่วน รวมถึงการรวบรวมและเผยแพร่มาตรฐานการจัดทำฐานข้อมูลศูนย์ทดสอบ โดยมี กลยุทธ์จำนวน 3 กลยุทธ์ ได้แก่	
1) การพัฒนามาตรฐานการขนส่งทางราง ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนามาตรฐานระบบรางที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของระบบราง (เช่น งานอาคารและงานระบบ โครงสร้างพื้นฐานและโยธา ระบบไฟฟ้า เป็นต้น) พัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมสำหรับผลิตภัณฑ์และชิ้นส่วนให้มีมาตรฐานยึดถือ และพัฒนามาตรฐานการก่อสร้างสำหรับโครงการรถไฟความเร็วสูง เพื่อให้ผู้ประกอบการภายในประเทศสามารถเข้าสู่โครงการได้	จำนวน 9 โครงการ (วงเงินงบประมาณ 321 ล้านบาท) เช่น (1) โครงการจัดทำมาตรฐานการก่อสร้าง และงานโยธาสำหรับรถไฟทางไกล (75 ฉบับ) (2) โครงการจัดทำมาตรฐานการก่อสร้าง และงานโยธาสำหรับรถไฟความเร็วสูง (36 ฉบับ) (3) โครงการจัดทำมาตรฐานอุตสาหกรรมด้านชิ้นส่วนระบบราง (25 ฉบับ)

2) การพัฒนาระบบการทดสอบที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการทดสอบด้านระบบให้มีองค์ประกอบสอดคล้อง กับหลักการโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศและเสริมขีดความสามารถของหน่วยทดสอบระบบบางให้มีขีดความสามารถสูงขึ้น และมีราคารับทดสอบที่ภาคอุตสาหกรรมในประเทศรับได้	(4) โครงการจัดทำมาตรฐานการก่อสร้าง และงานโยธาสำหรับรถไฟทางไกล – ระยะที่ 2 (51 ฉบับ) (5) โครงการจัดทำมาตรฐานอุตสาหกรรมด้านชิ้นส่วนระบบราง – ระยะที่ 2 (40 ฉบับ) (6) โครงการจัดทำมาตรฐานการก่อสร้าง และงานโยธาสำหรับรถไฟความเร็วสูง - ระยะที่ 2 (26 ฉบับ) (7) โครงการพัฒนาระบบ โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพให้แก่ระบบรางของประเทศไทย
3) การอำนวยความสะดวกแก่ภาคอุตสาหกรรมให้สามารถเข้าสู่ระบบการทดสอบที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถเข้าสู่ระบบการทดสอบผลิตภัณฑ์ และชิ้นส่วนระบบรางได้สะดวก และข้อมูลพื้นฐานที่เพียงพอต่อการวางแผนการผลิต การควบคุมคุณภาพการผลิต และการส่งผลิตภัณฑ์ และชิ้นส่วนระบบรางไปทดสอบ	
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การรับและถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยมุ่งเน้นการจัดทำแผนที่นำทางเพื่อระบุเทคโนโลยีเป้าหมาย และกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข การถ่ายทอดเทคโนโลยีในสัญญาจัดซื้อจัดจ้าง พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ควบคุมการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการ และฐานข้อมูลกลางเพื่อใช้จัดเก็บองค์ความรู้เพื่อป้องกันการสูญหาย และเพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของประเทศในระยะยาว โดยมีกลยุทธ์จำนวน 2 กลยุทธ์ ได้แก่	
1) การกำหนดแนวทางการรับและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดทิศทาง และแผนด้านการรับและถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เพื่อสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีระบบรางในระยะ 5 -10 ปี และสร้างกลไกนโยบายมาตรการ ที่ชัดเจนในการบรรจุประเด็นด้านการรับและถ่ายทอดเทคโนโลยีในสัญญาภาครัฐด้านระบบราง	จำนวน 3 โครงการ (วงเงินงบประมาณ 13 ล้านบาท) ดังนี้ (1) โครงการจัดทำแผนที่นำทางด้านเทคโนโลยี และการรับและถ่ายทอดเทคโนโลยีระบบราง (2) โครงการศึกษาเพื่อกำหนด หลักเกณฑ์ มาตรการทางการคลังเพื่อสนับสนุนการรับถ่ายทอดเทคโนโลยี ระบบราง
2) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการรับและการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหน่วยรับเทคโนโลยีที่มีโครงสร้างเหมาะสม รับเทคโนโลยีได้อย่างครบถ้วน และจัดการเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ และระบบถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการสร้างอุตสาหกรรมระบบรางภายในประเทศ	(3) โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการ และสร้างเครือข่ายเพื่อการรับและถ่ายทอดเทคโนโลยีระบบราง
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างอุตสาหกรรมระบบรางของประเทศ โดยมุ่งเน้นการผลักดันนโยบายและมาตรการส่งเสริมการสร้างอุตสาหกรรมระบบรางของประเทศอย่างครบวงจร และให้สิทธิประโยชน์ การใช้มาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการภายในประเทศในอัตราส่วนที่เพียงพอให้สามารถแข่งขันในโครงการก่อสร้าง และการผลิตในอุตสาหกรรมระบบรางได้ โดยมีกลยุทธ์จำนวน 3 กลยุทธ์ ได้แก่	
1) การจัดทำนโยบาย และมาตรการเพื่อสร้างอุตสาหกรรมระบบรางที่มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างอุตสาหกรรมในประเทศ ระบุแนวทางในการกระตุ้นอุปสงค์และอุปทาน ประเมินโอกาสทางธุรกิจของอุตสาหกรรมระบบราง ปัจจัยที่ทำให้อุตสาหกรรมระบบรางไม่เกิดขึ้น และจัดทำนโยบาย มาตรการและหลักเกณฑ์ด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมระบบรางที่เหมาะสม	จำนวน 9 โครงการ (วงเงินงบประมาณ 5,020 ล้านบาท) เช่น (1) โครงการศึกษาเพื่อจัดทำนโยบายและมาตรการกระตุ้นอุปสงค์ของระบบราง (2571) (2) โครงการศึกษาจัดทำกรอบแนวทางและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมระบบราง (3) โครงการจัดตั้งหน่วยผลิตรถไฟภายในประเทศ

2) การพัฒนาห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้างอุตสาหกรรมการออกแบบ วิศวกรรม การผลิต ประกอบ และซ่อมบำรุงรถไฟภายในประเทศ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความมั่นคงการจัดการรถไฟเพื่อใช้งานในประเทศ เกิดการหมุนเวียนของเงินทุนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ และตำแหน่งงานจากการสร้างอุตสาหกรรมการผลิต ประกอบ และซ่อมบำรุงรถไฟ	(4) โครงการจัดตั้งหน่วยออกแบบวิศวกรรมยานพาหนะระบบรางแห่งชาติ (5) โครงการยกระดับมาตรฐานการผลิตชิ้นส่วนระบบรางของผู้ประกอบการภายในประเทศให้มาตรฐานระดับสากลด้านระบบราง
3) การยกระดับผู้ประกอบการไทยเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความสามารถของผู้ผลิตชิ้นส่วนระบบรางให้มีความสามารถในการผลิต ที่สามารถเข้าสู่ตลาดเพื่อจำหน่ายในระดับโลก และให้ประเทศไทยก้าวข้ามจากผู้ซื้อในระบบราง สู่ผู้ผลิต และจำหน่ายในตลาดโลก	

ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีระบบรางของประเทศ พ.ศ. 2571 -2575 เป็นการกำหนดทิศทางด้านเทคโนโลยีระบบรางของประเทศและสร้างระบบนิเวศเทคโนโลยีระบบรางแบบบูรณาการ จึงไม่มีค่าใช้จ่ายโดยตรงโดยในส่วนของการดำเนินการดำเนินโครงการสถาบันวิจัยฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

3. คณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง (องค์การมหาชน) ในคราวประชุมครั้งที่ 2/2569 เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2569 ได้มีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีระบบรางของประเทศ พ.ศ. 2571 - 2575 ด้วยแล้ว และ คค. พิจารณาแล้วเห็นว่าการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีระบบรางของประเทศ พ.ศ. 2571 -2575 เป็นการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2564 มาตรา 7 (1) ดังนั้น จึงเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

4. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงพลังงาน กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) สำนักงบประมาณ (สงป.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกพิจารณาแล้วเห็นชอบ/ไม่ขัดข้อง โดย อก. เห็นควรเพิ่มเติมแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและห่วงโซ่อุปทานระบบรางในประเทศ การเพิ่มสัดส่วนการใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตในประเทศ การส่งเสริมการลงทุนและการยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ ตลอดจนกำหนดตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม และ สงป. เห็นว่าสำหรับค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเห็นสมควรให้ คค. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามความจำเป็นและเหมาะสมตามขั้นตอนต่อไป และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคณะรัฐมนตรีที่จะพิจารณาให้ความเห็นชอบได้

6. เรื่อง ขอบทวนมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2572

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและรับทราบตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบให้ กษ. ทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2564 (เรื่อง ขออนุมัติดำเนินงานโครงการประมูลสิทธิงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2569 และจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2572) (ตามข้อ 1.1) และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2565 (เรื่อง ขออนุมัติกรอบงบประมาณและผู้มีอำนาจลงนามโครงการประมูลสิทธิงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2569 และจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2572) (ตามข้อ 1.2) ในส่วนของสถานที่จัดงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2572 (งานมหกรรมพืชโลกฯ พ.ศ. 2572) จากพื้นที่เดิม ณ พื้นที่ป่าสาธารณประโยชน์โคกหนองรังกา ตำบลเทพาลัย อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา เป็นพื้นที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาโดนม อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

2. เห็นชอบมอบหมายให้ กษ. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์พื้นที่ภายหลังสิ้นสุดการจัดงาน (Legacy Plan) โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกรมปศุสัตว์เป็น

หน่วยงานหลัก และจังหวัดนครราชสีมาเป็นหน่วยงานสนับสนุน ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์พื้นที่ให้เกิดความเหมาะสม คุ่มค่า และยั่งยืน

3. รับทราบการเปลี่ยนชื่อการจัดงานให้เป็นไปตามข้อกำหนดขององค์การนิทรรศการนานาชาติ (Bureau International des Expositions: BIE) โดยมีชื่อทางการว่า International Horticultural Expo 2029 Korat Thailand และชื่อเรียกโดยย่อว่า Expo 2029 Korat Thailand

สาระสำคัญ

1. เดิมคณะรัฐมนตรีมีมติที่เกี่ยวข้องกับการจัดงานมหกรรมพืชโลกฯ พ.ศ. 2572 ดังนี้

1.1 คณะรัฐมนตรีมีมติ (16 พฤศจิกายน 2564) **อนุมัติในหลักการให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการยื่นประมูลสิทธิการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2569 (ระดับ B) และจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2572 (ระดับ A1) ต่อสมาคมพืชสวนระหว่างประเทศ (AIPH)** โดยให้ กษ. กระทรวงมหาดไทย (มท.) และสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) (สสปน.) เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

1.2 คณะรัฐมนตรีมีมติ (4 มกราคม 2565) **อนุมัติกรอบงบประมาณการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกฯ พ.ศ. 2572 จำนวน 4,281 ล้านบาท และเห็นชอบผู้ลงนามการยื่นเสนอตัวประมูลสิทธิงานมหกรรมพืชสวนโลกฯ พ.ศ. 2572** รวมทั้งให้พิจารณาแผนบริหารจัดการพื้นที่ภายหลังการจัดงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและไม่เป็นภาระงบประมาณในอนาคต

1.3 คณะรัฐมนตรีมีมติ (2 กรกฎาคม 2567) รับทราบผลการประมูลสิทธิการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกฯ พ.ศ. 2572 และอนุมัติองค์ประกอบของคณะกรรมการอำนวยการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2572 (คณะกรรมการอำนวยการฯ) (รองนายกรัฐมนตรีที่กำกับดูแล กษ. เป็นประธาน) เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย อำนวยการ กำกับ และติดตามผลการจัดงาน สั่งการและมอบหมายให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐช่วยปฏิบัติงานมหกรรมพืชสวนโลกฯ พ.ศ. 2572

2. กษ. ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบในการเป็นเจ้าภาพจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกฯ พ.ศ. 2572 ได้เสนอสำนักงบประมาณ (สป.) เพื่อขอรับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น 88.33 ล้านบาท สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจ้างออกแบบผังแม่บท (Master Plan) และรายละเอียดการจัดสร้างพื้นที่จัดงาน ณ พื้นที่ป่าสาธารณประโยชน์ โคกหนองรังกา ตำบลเทพาลัย อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา และต่อมาสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ลงพื้นที่เพื่อรวบรวมข้อมูลและเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณสำหรับการจ้างออกแบบผังแม่บท ในระหว่างวันที่ 14 - 15 สิงหาคม 2569 ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาโคนม อำเภอปากช่อง และพื้นที่ป่าสาธารณประโยชน์โคกหนองรังกา ตำบลเทพาลัย อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมและความเหมาะสมของทั้งสองพื้นที่ ซึ่งผู้แทน สศช. ได้รายงานผลการลงพื้นที่ดังกล่าวต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2572 (คณะกรรมการบริหารการจัดงานฯ) ในคราวประชุมครั้งที่ 4/2569 เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2569 (มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน) มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

2.1 ผู้แทน สศช. รายงานว่า การจัดงานพื้นที่ป่าสาธารณประโยชน์โคกหนองรังกา ตำบลเทพาลัย อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา แม้การเตรียมความพร้อมในระดับพื้นที่ที่มีความก้าวหน้าในระดับหนึ่ง แต่ยังมีความเสี่ยงหลายประการ เช่น (1) โครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคหลายส่วนยังอยู่ระหว่างดำเนินการและต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก (2) การเข้าถึงพื้นที่และการเชื่อมโยงกับตัวเมืองและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญต้องใช้เวลาค่อนข้างมากและยังต้องใช้เวลาในการพัฒนาอีกมาก รวมถึงข้อจำกัดด้านแหล่งท่องเที่ยวและที่พักในพื้นที่ที่มีจำนวนไม่เพียงพอรองรับผู้มาเข้าชมงาน และ (3) ความเสี่ยงด้านความคุ้มค่าของการลงทุนโดยนอกเหนือจากกรอบงบประมาณโครงการ 4,281 ล้านบาท ยังมีงบประมาณสำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและความพร้อมโดยรอบพื้นที่อีกประมาณ 6,164.46 ล้านบาท ทำให้ประมาณการวงเงินดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้นประมาณ 10,445.46 ล้านบาท

2.2 ผู้แทน สศช. มีข้อสังเกตเชิงนโยบายว่า **พื้นที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาโคนม อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา** มีเนื้อที่ประมาณ 874 ไร่ และอยู่ในความดูแลของ กษ. สามารถเข้าใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ต้องจัดซื้อที่ดินเพิ่มเติม มีความพร้อมด้านการคมนาคม โดยพื้นที่ติดถนนมิตรภาพและอยู่ห่างจากสถานีรถไฟทางคู่ปากช่องประมาณ 10 กิโลเมตร ด้านการแพทย์มีโรงพยาบาลหลักอยู่ห่างจากพื้นที่จัดงานประมาณ 7 - 8 กิโลเมตร

ด้านที่พิกมีสถานประกอบการโรงแรมและที่พักจำนวน 318 แห่ง ตลอดจนมีความพร้อมด้านแหล่งน้ำ ระบบไฟฟ้า และระบบรักษาความปลอดภัย จึงเป็นทางเลือกที่มีความเหมาะสมต่อการนำมาพิจารณาเป็นสถานที่จัดงานแห่งใหม่ ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารการจัดงานฯ พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบในหลักการ ดังนี้ (1) เปลี่ยนแปลงพื้นที่การจัดงานจากพื้นที่ป่าสาธารณประโยชน์โคกหนองรังกา ตำบลเทพาลัย อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา เป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาโคนม อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยคงใช้งบประมาณเดิมที่ขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน 88.33 ล้านบาท สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจ้างออกแบบผังแม่บท (Master Plan) และรายละเอียดการจัดสร้างพื้นที่จัดงานมหกรรมพืชสวนโลกฯ พ.ศ. 2572 (2) มอบหมาย กษ. เป็นหน่วยงานหลักและจังหวัดนครราชสีมาเป็นหน่วยงานสนับสนุนในการบริหารจัดการพื้นที่หลักการจัดงาน (Legacy Plan) (3) ขออนุมัติขอรับการ จัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน 6 ล้านบาท ให้กับ สสพ. สำหรับการทบทวนความพร้อมและยื่นเอกสารเสนอใหม่ (Resubmit) เพื่อให้สมาคมพืชสวนระหว่างประเทศ (AIPH) และองค์การนิทรรศการนานาชาติ (BIE) พิจารณาอีกครั้ง และ (4) มอบหมายให้ กษ. เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2564 และมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2565 ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงพื้นที่จัดงานมหกรรมพืชสวนโลกฯ พ.ศ. 2572

3. องค์การนิทรรศการนานาชาติ (BIE) ได้กำหนดให้ปรับเปลี่ยนชื่อการจัดงานเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล จากชื่อเดิม “Nakhon Ratchasima International Horticultural Expo 2029” (Korat Expo 2029) เป็น “International Horticultural Expo 2029 Korat Thailand” (Expo 2029 Korat Thailand)

7. เรื่อง สรุปผลการปฏิบัติราชการของคณะรัฐมนตรีในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบสรุปผลการปฏิบัติราชการของคณะรัฐมนตรีในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

รายงานสรุปผลดังกล่าวเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2569 ที่มอบหมายให้สำนักงานฯ รวบรวมข้อมูลการลงพื้นที่ ของคณะรัฐมนตรี และนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายเอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ) ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว

การลงพื้นที่ตรวจราชการของคณะรัฐมนตรี 25 ท่าน รวม 51 จุด ข้อสั่งการสำคัญ ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

- ขุดลอกร่องน้ำท่าเรือน้ำลึกสงขลา (คค.)
- สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำและทักษะความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs (อก.)
- ผลักดันด้านบุคลากรปาดังเบซาร์ให้มีประสิทธิภาพ และจัดทำแผนแม่บทความเชื่อมโยงชายแดน

ไทย-มาเลเซีย (กต.)

- สนับสนุน Wellness Hub และระเบียบเศรษฐกิจ สุขภาพ (อว.)

ด้านสังคม

- พัฒนาศักยภาพการให้บริการของโรงพยาบาล โดยจัดหาครุภัณฑ์สำหรับรองรับผู้ป่วย ICU และใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาระบบการให้บริการ (สธ.)

- พัฒนาคุณภาพชีวิตโดยขับเคลื่อนโรงเรียนผู้สูงอายุ แก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยกลุ่มเปราะบาง ขยายผลโครงการบ้านมั่นคงในชนบทได้ และเพิ่มทุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในพื้นที่ 5 จชต. (พม./สทบ.)

- ปรับปรุงหลักสูตรด้านการท่องเที่ยวและบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในพื้นที่ รวมทั้งแก้ไขปัญหาคัดลอกออกจากระบบการศึกษา (ศธ.)

- บูรณาการในการปราบปรามและแก้ไขปัญหาหายาเสพติดและอาชญากรรมทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่เป็นภัยแทรกซ้อน และเป็นปัจจัยในการก่อความไม่สงบในพื้นที่ (ป.ป.ส./ยธ.)

ด้านความมั่นคง

- ใช้มาตรการทางเศรษฐกิจและการพัฒนา มาสนับสนุนการแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับประชาชนในพื้นที่ (กท.)

- ให้ความสำคัญกับหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อสร้างความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาในพื้นที่ (กท.)

- การบริหารจัดการด่านชายแดน โดยพัฒนาทางเลือก การข้ามแดนในระยะ 2 กม. เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว โดยทบทวนการใช้ Temporary Border Pass หรือการใช้บัตรประชาชน ข้ามแดนที่ด่านวังประจัน (มท.)

ด้านภัยพิบัติ

- ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม โดยมีการออกแบบระบบระบายน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วมคันทางและผิวจราจร (คค.)

- บูรณาการข้อมูลและระบบดิจิทัล (การเฝ้าระวังการเตือนภัย การอพยพ และบริหารจัดการศูนย์พักพิง) เพื่อยกระดับการวางแผน การบริหารจัดการอุทกภัยจังหวัดสงขลา ณ ศูนย์วิจัยภัยพิบัติทางธรรมชาติภาคใต้ มอ. (ดศ.)

- ก่อสร้างระบบระบายน้ำหลักเพื่อบรรเทาปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ชุมชนควนลัง ระยะที่ 1 ตำบลควนลัง (มท.)

- จัดทำแผนเพื่อเตรียมการรองรับกรณีภัยพิบัติเพื่อเตรียมความพร้อมให้บริการน้ำประปา และพัฒนาระบบไฟฟ้าสำรอง กรณีไฟฟ้าหลักขัดข้องจากเหตุภัยพิบัติ

8. เรื่อง ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ (จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา นราธิวาส และปัตตานี)

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบตามที่สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอ ดังนี้

1) รับทราบผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ (จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา นราธิวาส และปัตตานี)

2) มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาข้อเสนอ ตามข้อ 2.1 เพื่อบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและขอรับการจัดสรรงบประมาณตามขั้นตอนต่อไป

3) เห็นชอบในหลักการตามข้อ 2.2 และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในพื้นที่ 5 จังหวัด ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมโดยเร็ว โดยโครงการที่เห็นควรขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประกอบด้วย (1) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบระบายน้ำ (เทศบาลนครหาดใหญ่) งบประมาณ 25,900,000 บาท (2) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติ (เทศบาลเมืองควนลัง) งบประมาณ 21,100,000 บาท และ (3) โครงการก่อสร้างอาคารศูนย์พักพิงชั่วคราวสำหรับผู้ประสบภัย จังหวัดปัตตานี (สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดปัตตานี) งบประมาณ 20,000,000 บาท รวมวงเงินงบประมาณ 67,000,000 บาท ให้หน่วยงานรับผิดชอบขอรับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น

4) มอบหมายหน่วยงานพิจารณาขอรับการจัดสรรงบประมาณโดยเร่งด่วน ประกอบด้วย (1) ชุดลอกร่องน้ำของท่าเรือสงขลาและปัตตานีให้ลึกประมาณ 9 - 10 เมตร เพื่อให้สามารถรับเรือสินค้าขนาดใหญ่และรองรับการระบายน้ำในพื้นที่ โดยให้สำนักงบประมาณพิจารณาแหล่งเงินที่เหมาะสมในการดำเนินงาน (กระทรวงคมนาคม) (2) เร่งรัดการออกแบบก่อสร้างโรงพยาบาลหาดใหญ่ แห่งที่ 2 วงเงิน 250 ล้านบาท โดยพิจารณาปรับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ทั้งนี้ หากไม่เพียงพอให้ดำเนินการเสนอขอใช้งบกลางตามระเบียบขั้นตอนต่อไป (กระทรวงสาธารณสุข) (3) โครงการตามแผนความต้องการฟื้นฟูทางหลวงของกรมทางหลวง จำนวน 45 โครงการ กรอบวงเงิน 835.8 ล้านบาท เพื่อเร่งซ่อมแซมถนนและโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับความเสียหายจากสถานการณ์ภัยพิบัติ ตั้งแต่ปี 2568 ให้กระทรวงคมนาคมรับไปพิจารณาความพร้อมและความเหมาะสมของโครงการเพื่อบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและขอรับการจัดสรรงบประมาณตามขั้นตอนต่อไป

5) มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามข้อ 2 - 4 รายงานผลการดำเนินงานให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำหรับโครงการที่ใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน ให้สำนักงานงบประมาณรายงานผลการจัดสรรงบประมาณให้คณะรัฐมนตรีทราบ ต่อไป

1. ความเร่งด่วนของเรื่อง

ผลการประชุมเพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ(Workshop) ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ (จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา นราธิวาส และปัตตานี) มีความจำเป็น ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีในวันอังคารที่ 1 กันยายน 2569 ซึ่งเป็นช่วงของการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ณ จังหวัดสงขลา เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็ว

2.สาระสำคัญของเรื่อง

วันอังคารที่ 11 สิงหาคม 2569 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกำหนดจัดประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ครั้งที่ 1/2569 ณ จังหวัดสงขลา และติดตามการตรวจราชการในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ (จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา นราธิวาส และปัตตานี) ระหว่างวันจันทร์ที่ 31 สิงหาคม 2569 ถึงวันอังคารที่ 1 กันยายน 2569 และมอบหมายให้ สศช. ร่วมกับกระทรวงมหาดไทยเป็นฝ่ายเลขานุการการจัดการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็น ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ (จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา นราธิวาส และปัตตานี) เมื่อวันอาทิตย์ที่ 30 สิงหาคม 2569 และวันจันทร์ที่ 31 สิงหาคม 2569 เพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ณ จังหวัดสงขลา โดยสรุปผลการประชุมฯ ดังนี้

2.1 วันอาทิตย์ที่ 9 สิงหาคม 2569 และวันอังคารที่ 25 สิงหาคม 2569 กระทรวงมหาดไทยได้จัดการประชุมเตรียมความพร้อมการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ครั้งที่ 1/2569 ณ จังหวัดสงขลา โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ) เป็นประธานที่ประชุม มีหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ (จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา นราธิวาส และปัตตานี) เข้าร่วมประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาข้อเสนอโครงการของ 5 จังหวัดภาคใต้

2.2 สศช. ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และสำนักงานงบประมาณ จัดประชุมเพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา นราธิวาส และปัตตานี ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานการประชุม พร้อมด้วยรัฐมนตรี ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้แทนสถาบันภาคเอกชนในพื้นที่ ได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ประกอบการรุ่นใหม่ (YEC) เข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนาพื้นที่ โดยมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนยกระดับศักยภาพของพื้นที่ให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของประชาชนในแต่ละจังหวัด ทั้งนี้ ที่ประชุมได้สรุปข้อเสนอมาตรการเร่งด่วนที่มีความพร้อมในการขับเคลื่อน (Quick win) และข้อเสนอเพื่อดำเนินการในระยะยาว 4 ด้านสำคัญ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านความมั่นคง และด้านภัยพิบัติ ดังนี้

2.2.1 ข้อเสนอมาตรการเร่งด่วนที่มีความพร้อมในการขับเคลื่อน (Quick win) พร้อมหน่วยงานรับผิดชอบหลัก สรุปดังนี้

1) ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

(1) ปรับปรุงเงื่อนไขเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) ทั้งในด้านอัตราดอกเบี้ยและระยะเวลาการดำเนินการของเงินกู้ให้เหมาะสมกับพื้นที่ 5 จังหวัด (กระทรวงการคลัง)

(2) จัดทำผังเมือง 5 จังหวัดให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ โดยการจัดทำผังเมืองของจังหวัดสงขลาและปัตตานีให้ดำเนินการสอดคล้องกับแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่สงขลาและปัตตานี และการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment: SEA) จังหวัดสงขลาและปัตตานี (กระทรวงมหาดไทย)

(3) ขุดลอกร่องน้ำของท่าเรือสงขลาและปัตตานีให้ลึกประมาณ 9 - 10 เมตร เพื่อให้สามารถรับเรือสินค้าขนาดใหญ่และรองรับการระบายน้ำในพื้นที่ (กระทรวงคมนาคม)

(4) ยกเลิกการจัดเก็บค่าธรรมเนียมล่วงหน้าของนักท่องเที่ยวที่ผ่านด่านชายแดนไทย - มาเลเซียทางบกและปรับปรุงแบบ ตม.2 และ ตม.3 เป็นรูปแบบออนไลน์และลงทะเบียนล่วงหน้าได้ 3 วัน

ล่วงหน้าเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว รวมทั้งปรับระบบบุคลากรให้เป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าข้ามแดน (กระทรวงการคลังและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

(5) บริหารจัดการการทำประมงพื้นบ้านเพื่อลดผลกระทบจากการทำประมงพื้นบ้านในพื้นที่อุทยาน (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

(6) จัดตั้งศูนย์ One Stop Service สำหรับการจัดการแรงงานในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อลดต้นทุนของผู้ประกอบการ (กระทรวงแรงงาน)

(7) จัดงานส่งเสริมและ Package การท่องเที่ยวด้านอาหารพื้นถิ่นของ 5 จังหวัดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)

(8) ขยายมาตรการช่วยเหลือและส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ออกไปอีก 3 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2570 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2572 (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน)

2) ด้านสังคม ได้แก่

(1) เร่งรัดการออกแบบก่อสร้างโรงพยาบาลขนาดใหญ่ แห่งที่ 2 วงเงิน 250 ล้านบาท โดยพิจารณาปรับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ทั้งนี้ หากไม่เพียงพอให้ดำเนินการเสนอขอใช้งบกลางตามระเบียบขั้นตอนต่อไป (กระทรวงสาธารณสุข)

(2) เร่งรัดการจัดทำบันทึกความเข้าใจ (MOU) ด้านแรงงานระหว่างไทย-มาเลเซีย เพื่ออำนวยความสะดวกและลดขั้นตอนในการทำงานของแรงงานไทยในประเทศมาเลเซีย และทบทวนระเบียบและขั้นตอนการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว เพื่อนำเข้าแรงงานทดแทนและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ (กระทรวงแรงงาน)

(3) ยกระดับทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยบูรณาการความร่วมมือพัฒนาหลักสูตรร่วมระหว่างวิทยาลัยชุมชนและมหาวิทยาลัย พร้อมจัดทำ Journey Map (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)

(4) แก้ไขปัญหาความยากจน โดยให้จังหวัดประสานความร่วมมือกับหน่วยบริหารจัดการทุนด้านการพัฒนาพื้นที่ (บพท.) เพื่อให้ความช่วยเหลือครัวเรือนเป้าหมายอย่างทั่วถึงและตรงตามความต้องการ

(5) ช่อมแซมและพัฒนาที่อยู่อาศัยให้กลุ่มเปราะบางให้จังหวัดร่วมกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) (พอช.) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตรวจสอบสถานะที่ดินและข้อจำกัดทางกฎหมายให้ได้ข้อยุติเป็นรายพื้นที่ สำหรับพื้นที่ที่รองรับการอยู่อาศัยได้ ให้เร่งรัดหน่วยงานที่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน เช่น การรถไฟแห่งประเทศไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย เป็นต้น ช่วยสนับสนุนการดำเนินการจัดการเอกสารการให้ใช้ที่ดินให้ประชาชนใช้ประโยชน์ได้ โดยไม่จำเป็นต้องมอบกรรมสิทธิ์ ส่วนพื้นที่ที่รองรับไม่ได้ให้จัดหาพื้นที่ที่เหมาะสมและติดตามผลให้แล้วเสร็จตามเป้าหมายปี 2570 - 2571 นอกจากนี้ ให้ประสานสถาบันศาสนาและหน่วยงานทหารสนับสนุนกำลังพลในการซ่อมแซมบ้านให้กลุ่มเปราะบาง (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงคมนาคม กระทรวงกลาโหม และหน่วยงานเจ้าของพื้นที่)

(6) มาตรการพัฒนาการศึกษาโรงเรียนตาดีกา โดยศึกษาแนวทางนำเข้าสู่ระบบของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) และสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณ (กระทรวงศึกษาธิการ)

(7) มาตรการช่วยเหลือเด็กหลุดจากระบบการศึกษา (Dropout) โดยใช้กลไกวิทยาลัยชุมชนในการดูแล พัฒนาทักษะ และสร้างโอกาสให้เด็กกลับเข้าสู่ระบบการศึกษาหรือการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ)

(8) เชื่อมโยงฐานข้อมูลภาครัฐ โดยกำหนดแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงและใช้ข้อมูลร่วมกัน เพื่อให้การดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้เปราะบางและยาเสพติดและเด็กนอกระบบการศึกษาอย่างทั่วถึงและตรงกลุ่มเป้าหมาย (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)

(9) แก้ไขปัญหาสิ่งในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสตูล โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อบริหารจัดการปัญหาอย่างเป็นระบบและเหมาะสมกับพื้นที่ (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

3) ด้านความมั่นคง ได้แก่

(1) ศูนย์ปฏิบัติการอำเภอและสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เป็นแนวหน้าในการรับแจ้งและสื่อสารข้อมูลที่ต้องไปยังหน่วยงานและประชาชนในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงมหาดไทย)

(2) ยกระดับและเพิ่มทักษะให้แก่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) เพื่อเป็นเครือข่ายความปลอดภัยในพื้นที่ที่ช่วยสนับสนุนความมั่นใจด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ (กระทรวงมหาดไทย)

(3) จัดหาและติดตั้งระบบกล้องวงจรปิด (CCTV) พร้อมอุปกรณ์และติดตั้ง จำนวน 164 ระบบให้กับชุดคุ้มครองตำบล (ชคต.) โดยขอรับการจัดสรรงบประมาณตามขั้นตอน (กระทรวงมหาดไทย)

(4) พัฒนาด้านตรวจเกาะหม้อแกง (อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี) ให้เป็นด่านตรวจอัจฉริยะ (Smart Checkpoint) (กอ.รมน.ภาค 4 ส่วนหน้า)

4) ด้านภัยพิบัติ ได้แก่

โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบระบายน้ำ (เทศบาลนครหาดใหญ่) งบประมาณ 25,900,000 บาท โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติ (เทศบาลเมืองควนลัง) งบประมาณ 21,100,000 บาท โครงการก่อสร้างอาคารศูนย์พักพิงชั่วคราวสำหรับผู้ประสบภัย จังหวัดปัตตานี (สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดปัตตานี) งบประมาณ 20,000,000 บาท รวมวงเงินงบประมาณ 67,000,000 บาท ให้หน่วยงานรับผิดชอบขอรับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ งบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น

สำหรับโครงการตามแผนความต้องการฟื้นฟูทางหลวงของกรมทางหลวง จำนวน 45 โครงการ กรอบวงเงิน 835.8 ล้านบาท เพื่อเร่งซ่อมแซมถนนและโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับความเสียหายจากสถานการณ์ภัยพิบัติ ตั้งแต่ปี 2568 ให้กระทรวงคมนาคมรับไปพิจารณาความพร้อมและความเหมาะสมของโครงการเพื่อบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและขอรับการจัดสรรงบประมาณตามขั้นตอนต่อไป

2.2.2 ข้อเสนอเพื่อดำเนินการในระยะยาว ดังนี้

1) ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

(1) พัฒนาและยกระดับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์เพื่อดึงดูดการท่องเที่ยว ควบคู่กับการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย

(2) พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมให้มีประสิทธิภาพปลอดภัยได้มาตรฐาน และลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ เช่น พัฒนามอเตอร์เวย์ M84 ถนนเลียบเมืองหาดใหญ่ ทล.425 เพื่อข่งจรจรเชื่อมชุมชน ทล.43 และถนนสงขลา-สตูล และสร้างสะพาน/อุโมงค์เชื่อมสงขลา-สิงหนคร และปรับปรุงท่าเรือให้สามารถรองรับเรือสินค้าขนาดใหญ่

(3) ยกระดับและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เช่น พัฒนาศูนย์กลางแปรรูปและกระจายสินค้าเกษตรครบวงจร ยกระดับและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

(4) ยกระดับการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการและลดอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ เช่น จัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการและรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคต เป็นต้น

(5) ปรับปรุงกฎหมายแรงงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง รวมทั้งทบทวนเงื่อนไขการทำประมงระหว่างประเทศให้เหมาะสม

(6) พัฒนาทักษะแรงงานและการจ้างงานแรงงานทักษะสูงให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

2) ด้านสังคม ประกอบด้วย

(1) พิจารณาแผนการดำเนินการแก้ไขเชิงรุกในการดูแลสุขภาพจิต โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียน เช่น การจัดตั้งศูนย์บำบัดสุขภาพจิตครบวงจร

(2) พิจารณาแนวทางการดูแลผู้สูงอายุเพื่อแก้ไขปัญหาลำบากของวัยโดดเดี่ยว โดยเชื่อมโยงกับกลไก รพ.สต. และ อสม. ในพื้นที่ เช่น การจัดตั้งศูนย์ดูแลผู้สูงอายุระดับพื้นที่ (Day Care) เพื่อรองรับปัญหาลำบากของวัยแบบโดดเดี่ยวควบคู่กับระบบการดูแลระยะยาว (Long Term Care)

(3) ศึกษาแนวทางการจ้างงานกลุ่มเปราะบางผ่านกลไกวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่ครัวเรือน

(4) ให้มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์จัดทำแผนยกระดับสู่การเป็นศูนย์กลางองค์ความรู้ของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ครอบคลุมศูนย์ภาษาชายแดน ศูนย์ธุรกิจฮาลาล บริการสาธารณสุขตติยภูมิ และการพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ เพื่อเสนอกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมพิจารณาตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

3) ด้านความมั่นคง ประกอบด้วย

(1) จัดหาระบบรั้วความมั่นคงอิเล็กทรอนิกส์ให้ครอบคลุมพื้นที่ตลอดแนวชายแดน โดยเสนอเพิ่ม 8 ระยะ รวมระยะทาง 91.256 กิโลเมตร

(2) พัฒนาเศรษฐกิจ การศึกษา และคุณภาพชีวิตของประชาชนควบคู่กับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเยาวชน

(3) ยกย่องกลไกความมั่นคงและกระบวนการยุติธรรม พร้อมสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพและการกลับคืนสู่สังคม เช่น เจริญจัดทำ MOU กับกลุ่มประเทศอาเซียนเกี่ยวกับสิทธิการดูแลและเยียวยาผู้เสียหายจำเลยคนไทย เป็นต้น

4) ด้านภัยพิบัติ ประกอบด้วย

(1) บริหารจัดการน้ำโดยการระบายน้ำ คูคลอง และท่อระบายน้ำให้สามารถรองรับฝนตกหนักและน้ำหลากได้เต็มประสิทธิภาพ

(2) จัดทำระบบพยากรณ์และแจ้งเตือนภัยล่วงหน้าโดยบูรณาการข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและพัฒนาช่องทางการแจ้งเตือนให้เข้าถึงประชาชนได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง

(3) จัดเตรียมทรัพยากร เครื่องมือ อุปกรณ์ และบุคลากรโดยเฉพาะเมื่อเกิดภัยพร้อมกันหลายพื้นที่

(4) ช่วยเหลือ เยียวยาและฟื้นฟูเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนและลดผลกระทบของผู้ได้รับความเสียหายอย่างรวดเร็วและทันสถานการณ์

3. ประโยชน์และผลกระทบ หากคณะรัฐมนตรีรับทราบและให้ความเห็นชอบผลการดำเนินงานตามการประชุมเชิงปฏิบัติการดังกล่าว จะเป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนและขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา นราธิวาส และปัตตานี ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกับนโยบายรัฐบาล ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และการบริหารจัดการภัยพิบัติ ตลอดจนเสริมสร้างความพร้อมของพื้นที่ให้สามารถรองรับและขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ มีความมั่นคง และยั่งยืน อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนและชุมชนในพื้นที่ให้ดียิ่งขึ้น

ต่างประเทศ

9. เรื่อง การจัดทำหนังสือแลกเปลี่ยนเพื่อแก้ไขเอกสารข้อกำหนดขอบเขตของงาน (TOR) แนบท้ายบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการก่อสร้างและบำรุงรักษารั้วเดียวบนเส้นเขตแดนที่บ้านด่านนอก/บุกิตกายูฮิตัม

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบการจัดทำหนังสือแลกเปลี่ยนเพื่อแก้ไขเอกสารข้อกำหนดขอบเขตของงาน (Terms of Reference: TOR) (หนังสือแลกเปลี่ยนฯ เพื่อแก้ไข TOR) แนบท้ายบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการก่อสร้างและบำรุงรักษารั้วเดียวบนเส้นเขตแดนที่บ้านด่านนอก/บุกิตกายูฮิตัม (บันทึกความเข้าใจฯ) ตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบต่อร่างหนังสือแลกเปลี่ยนฯ เพื่อแก้ไข TOR แนบท้ายบันทึกความเข้าใจฯ
2. ให้นำเอกสาร ปินทะรุจิ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ในฐานะประธานคณะกรรมการจัดทำหลักเขตแดนร่วมระหว่างไทย - มาเลเซีย (Joint Thailand – Malaysia Land Boundary Committee: LBC) (คณะกรรมการ LBC) (ฝ่ายไทย) ลงนามในหนังสือแลกเปลี่ยนฯ เพื่อแก้ไข TOR ตามข้อ 1

เรื่องเดิม

1. คณะรัฐมนตรีมีมติ (24 กรกฎาคม 2561) เห็นชอบร่างบันทึกความเข้าใจฯ ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ รัฐบาลมาเลเซียและรัฐบาลไทยต้องร่วมกันก่อสร้างและบำรุงรักษารั้วเดียวในบริเวณระหว่างหลักเขตแดนที่ 20A/12 และ 23/104 ในบริเวณที่ได้มีการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนร่วมกันแล้ว (บริเวณที่ 3 หลักเขตแดนที่ 16 - 27) ซึ่งรั้วเดียวจะมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริหารจัดการเพียงอย่างเดียว และไม่สะท้อนให้เห็นซึ่งตำแหน่งที่แน่นอนของเขตแดนระหว่างประเทศระหว่างไทยและมาเลเซีย

2. คณะรัฐมนตรีมีมติ (7 กรกฎาคม 2569) เห็นชอบการเปิดจุดผ่านแดนถาวรสะเดาแห่งใหม่ บริเวณหลักเขตแดนที่ 23/9 - 23/10 และปิดจุดผ่านแดนเดิมบริเวณหลักเขตแดนที่ 22 - 23 ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่วันที่ 11 กรกฎาคม 2569 เป็นต้นไป และกำหนดเวลาทำการตามเวลาท้องถิ่นประเทศไทย ระหว่างเวลา 05.00 - 23.00 น. ของทุกวัน

สาระสำคัญของเรื่อง

ภายหลังการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อด่านศุลกากรสะเดาแห่งใหม่ - ด้านบุกิตกายูฮิตัม แล้วเสร็จ กต. ได้มีหนังสือทาบทามฝ่ายมาเลเซียเกี่ยวกับการจัดทำหนังสือแลกเปลี่ยนฯ เพื่อแก้ไข TOR แนบท้ายบันทึกความเข้าใจฯ ซึ่งฝ่ายมาเลเซียเห็นชอบในหลักการเกี่ยวกับการจัดทำหนังสือแลกเปลี่ยนดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ กต. ได้ขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ LBC (ฝ่ายไทย) (ปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน) ต่อการแก้ไขเอกสาร TOR แนบท้ายบันทึกความเข้าใจฯ โดยคณะกรรมการ LBC (ฝ่ายไทย) พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้ดำเนินการแก้ไขเอกสาร TOR แนบท้ายบันทึกความเข้าใจฯ โดยจัดทำในรูปแบบหนังสือแลกเปลี่ยน

กต. เห็นว่า ร่างหนังสือแลกเปลี่ยนฯ เพื่อแก้ไข TOR มีสาระสำคัญและวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของข้อ 7.2 ของเอกสาร TOR แนบท้ายบันทึกความเข้าใจฯ เพื่อให้สอดคล้องกับการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อด่านศุลกากรสะเดาแห่งใหม่ - ด้านบุกิตกายูฮิตัมซึ่งประตูลั้วเดียวบนเส้นเขตแดนที่บ้านด่านนอก/บุกิตกายูฮิตัม จะก่อสร้างตามแนวรั้วเดียวบนเส้นเขตแดนที่คณะกรรมการ LBC ดำเนินการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนเรียบร้อยแล้วและเพื่อการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนในบริเวณที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ประกอบกับเนื้อหาของร่างหนังสือแลกเปลี่ยนฯ เพื่อแก้ไข TOR เป็นการกำหนดตำแหน่งก่อสร้างประตูลั้วเดียวเท่านั้นไม่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญาฯ ร่างหนังสือแลกเปลี่ยนฯ เพื่อแก้ไข TOR จึงเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่ไม่เป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 178 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา

ประโยชน์และผลกระทบ : การจัดทำหนังสือแลกเปลี่ยนฯ เพื่อแก้ไข TOR แนบท้ายบันทึกความเข้าใจฯ เป็นไปเพื่อให้สอดคล้องกับการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อด่านศุลกากรสะเดาแห่งใหม่ - ด้านบุกิตกายูฮิตัม รวมทั้งเป็นการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลในการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดนและผลักดันการดำเนินความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซียตามกรอบคณะกรรมการ LBC ให้มีความคืบหน้าเป็นรูปธรรมต่อไป

10. เรื่อง แลกเปลี่ยนการร่วมว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ที่มองไปข้างหน้าไทย - สิงคโปร์

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบร่างแถลงการณ์ร่วมว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ที่มองไปข้างหน้าไทย - สิงคโปร์ (Joint Statement of the Thailand - Singapore “Forward - Looking Strategic Partnership”) ทั้งนี้ หากมีการแก้ไขร่างแถลงการณ์ร่วมฯ ในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญหรือขัดต่อผลประโยชน์ของประเทศไทย อนุมัติให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาดำเนินการโดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีอีก
2. เห็นชอบให้นายกรัฐมนตรีร่วมรับรองร่างแถลงการณ์ร่วมฯ ในโอกาสที่นายกรัฐมนตรี สาธารณรัฐสิงคโปร์เดินทางเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการเพื่อเข้าร่วมการประชุม Leaders’ Retreat ครั้งที่ 5 ในวันที่ 2 กันยายน 2569

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ประเทศไทยและสิงคโปร์มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดรอบด้าน โดยปัจจุบันมีการผลักดันความร่วมมือที่เป็นยุทธศาสตร์และมองไปข้างหน้า (strategic and forward-looking) มากขึ้นในสาขาที่ทั้งสองฝ่ายให้ความสำคัญ อาทิ เศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจสีเขียว พินเทค กลาโหม สาธารณสุข ความมั่นคงทางอาหาร ความมั่นคงทางพลังงาน และการปราบปรามการหลอกลวงออนไลน์
2. ในบริบทดังกล่าว การเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการของนายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐสิงคโปร์ เพื่อเข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการผลักดันความร่วมมือต่าง ๆ ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมและเป็นโอกาสในการหารือเพื่อกำหนดแผนงานต่าง ๆ ร่วมกับฝ่ายสิงคโปร์ให้มีความคืบหน้า
3. ร่างแถลงการณ์ร่วมฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดทิศทางความร่วมมือไทย - สิงคโปร์ ในสาขาที่สำคัญ ได้แก่ (1) ความเป็นหุ้นส่วนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน (2) เศรษฐกิจที่ยืดหยุ่น และเชื่อมโยงระหว่างกัน (3) ความร่วมมือด้านกลาโหมและความมั่นคงที่เข้มข้นขึ้น และ (4) การประสานงาน เชิงยุทธศาสตร์ที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นในประเด็นภูมิภาค รวมทั้งความร่วมมือภายใต้กรอบอาเซียนในช่วงที่สิงคโปร์ และประเทศไทยเป็นประธานอาเซียนในปี 2570 และ 2571 ตามลำดับ โดยมีลักษณะเป็นการแสดงเจตนารมณ์ทางการเมืองและไม่มีถ้อยคำหรือบริบทใดที่มุ่งจะก่อให้เกิดพันธกรณีภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ ดังนั้น ร่างแถลงการณ์ร่วมฯ จึงไม่เป็นสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศ และไม่เป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560

11. เรื่อง การรับรองปฏิญญาระดับรัฐมนตรีว่าด้วยกำลังคนด้านสุขภาพ: ความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการสุขภาพเฉพาะทางในการประชุมคณะกรรมการองค์การอนามัยโลกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สมัยที่ 79

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบต่อร่างปฏิญญาระดับรัฐมนตรีว่าด้วยกำลังคนด้านสุขภาพ: ความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการสุขภาพเฉพาะทาง ในการประชุมคณะกรรมการองค์การอนามัยโลกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สมัยที่ 79 โดยหากมีความจำเป็นต้องแก้ไขเอกสารในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญหรือไม่ขัดต่อผลประโยชน์ของประเทศไทย ให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินการได้ โดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีก
2. เห็นชอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายร่วมรับรองร่างปฏิญญาระดับรัฐมนตรีดังกล่าว

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ประเทศไทยเป็นรัฐสมาชิกของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขององค์การอนามัยโลก (SEAR) ซึ่งกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัยอย่างรวดเร็ว ตลอดจนภาระโรคที่ซับซ้อน ซึ่งส่งผลให้ความต้องการบริการดูแลสุขภาพเฉพาะทางที่มีคุณภาพและทันเวลาที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนำมาซึ่งความท้าทายสำคัญของภูมิภาค โดยเฉพาะปัญหาการขาดแคลนแพทย์และบุคลากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับสากล ความเหลื่อมล้ำของการกระจายตัวบุคลากรระหว่างเขตเมืองและชนบท รวมถึงปัญหาการย้ายถิ่นฐานของบุคลากรเฉพาะทางไปยังต่างประเทศ
2. สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต ในฐานะประเทศเจ้าภาพจัดการประชุม คณะกรรมการองค์การอนามัยโลกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สมัยที่ 79 (RC79) ระหว่างวันที่ 7 - 10 กันยายน 2569 ได้พิจารณาถึงความจำเป็นที่รัฐสมาชิกของ SEAR จะต้องพัฒนานโยบายและผลักดันการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อ

บรรลุหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการรักษาพยาบาลเฉพาะทางของประชาชนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จากปัญหาการขาดแคลนและการกระจายตัวไม่เท่าเทียมของบุคลากรทางการแพทย์เฉพาะทาง สังคม จึงได้จัดทำเสนอร่างปฏิญญาระดับรัฐมนตรีว่าด้วยกำลังคนด้านสุขภาพ: ความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการสุขภาพเฉพาะทาง (Dili Declaration on Human Resources for Health: Equity in Specialized Care) เพื่อให้ประเทศสมาชิกพิจารณาให้การรับรองในที่ประชุม RC79

3. สาระสำคัญของร่างปฏิญญาฯ คือการให้คำมั่นในการขับเคลื่อนความเท่าเทียมด้านบริการเฉพาะทาง ผ่านประเด็นดำเนินการสำคัญ อาทิ (1) การวางแผน กำหนดนโยบาย และจัดสรรงบประมาณด้านกำลังคนทางการแพทย์ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชากรและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยใช้มาตรการทั้งทางการเงินและไม่ใช้ทางการเงินเพื่อดึงดูดและรักษามูลค่าบุคลากรเฉพาะทาง ให้อยู่ในระบบสุขภาพภาครัฐและพื้นที่ห่างไกล (2) การยกระดับศักยภาพบุคลากรที่มีอยู่และการพัฒนานวัตกรรมรูปแบบบริการ เช่น การทำงานเป็นทีมแบบสหวิชาชีพ การกระจายและมอบหมายภารกิจ (Task-sharing/Task-shifting) การจัดหน่วยแพทย์เฉพาะทางเคลื่อนที่หรือสับเปลี่ยนหมุนเวียนลงพื้นที่ ตลอดจนนำภูมิปัญญาการแพทย์ดั้งเดิมและการแพทย์ทางเลือกที่อิงหลักฐานทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม

ประโยชน์และผลกระทบ

การรับรองร่างปฏิญญาระดับรัฐมนตรีดังกล่าว จะเป็นเครื่องมือและหลักฐานอ้างอิงที่เป็นประโยชน์ต่อการผลักดันวาระด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านสุขภาพและการขยายการเข้าถึงบริการเฉพาะทางอย่างเท่าเทียม และช่วยเสริมสร้างบทบาทและภาพลักษณ์ของประเทศไทยในฐานะผู้นำด้านสาธารณสุขในระดับภูมิภาค

แต่งตั้ง

12. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เสนอแต่งตั้ง **นางพจมาน ทาจิณ** ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ ให้ดำรงตำแหน่ง อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เพื่อทดแทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (นายยศชนัน วงศ์สวัสดิ์) ได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นต้นไป

13. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (นักบริหารสูง)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่สำนักงานงบประมาณเสนอแต่งตั้ง **นายกรณินทร์ กาญจน์มัย** รองผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (นักบริหารสูง) ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (นักบริหารสูง) เพื่อทดแทนตำแหน่งที่ว่าง ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2569 เป็นต้นไป ซึ่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายภราดร ปริศนานันทกุล) ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นต้นไป

14. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติเสนอแต่งตั้ง **พลเอก ชัยพฤกษ์ ดิวงประพัฒน์** เสนาธิการทหารบก กองทัพบก ให้ดำรงตำแหน่ง เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ (นักบริหารระดับสูง) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2569

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นต้นไป

15. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (สำนักงานนายกรัฐมนตรี)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่สำนักงานนายกรัฐมนตรีเสนอแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง จำนวน 3 ราย ดังนี้

1. นายวิสุทธิ์ ฉัตรานันต์ ผู้ช่วยปลัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี (นักบริหารระดับต้น)
สำนักงานปลัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี
ให้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการสำนักงานนายกรัฐมนตรี
(ผู้ตรวจราชการกระทรวง) ตำแหน่งเลขที่ 8
สำนักงานปลัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี สำนักงานนายกรัฐมนตรี
2. นายสมชาย คนตรง ผู้ช่วยปลัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี (นักบริหารระดับต้น)
สำนักงานปลัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี
ให้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการสำนักงานนายกรัฐมนตรี
(ผู้ตรวจราชการกระทรวง) ตำแหน่งเลขที่ 15
สำนักงานปลัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี สำนักงานนายกรัฐมนตรี
3. นายฐิตินันท์ สิงหา รองเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (นักบริหารระดับต้น)
สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
ให้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการสำนักงานนายกรัฐมนตรี
(ผู้ตรวจราชการกระทรวง) ตำแหน่งเลขที่ 20
สำนักงานปลัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี สำนักงานนายกรัฐมนตรี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2569 ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็น

ต้นไป
